

**DEUTSCHE AKADEMIE DER WISSENSCHAFTEN ZU BERLIN
ZENTRALINSTITUT
FÜR ALTE GESCHICHTE UND ARCHÄOLOGIE**

**BIBLIOTHECA
SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM
TEVBNERIANA**

BSB B.G. TEUBNER VERLAGSGESELLSCHAFT

1972

EVRIPIDES

HERACLIDAE

EDIDIT

ANTONIUS GARZYA

BSB B. G. TEUBNER VERLAGSGESELLSCHAFT

1972

**BIBLIOTHECAE TEUBNERIANAE
HVIVS TEMPORIS
REDACTOR: GÜNTHER CHRISTIAN HANSEN**

VLN 294.375/4/72.ES 7M

1. AUFLAGE

COPYRIGHT 1972

**BY BSB B. G. TEUBNER VERLAGSGESELLSCHAFT, LEIPZIG
PRINTED IN THE GERMAN DEMOCRATIC REPUBLIC
SATZ: LEIPZIGER DRUCKHAUS, GRAFISCHER GROSSBETRIEB
DRUCK UND BUCHBINDERISCHE VERARBEITUNG:
OFFIZIN ANDERSEN NEXÖ, LEIPZIG III/18/38**

**Patris memoriae
abhinc XXXV annis ἀωρὶ vita defuncti
S.**

Χαῖρε καὶ εἰν Ἀΐδαι · κούφη δέ τε γαῖα καλύπτει
IG XII¹ 153,2

PRAEFATIO

Euripidis memoria in duas, ut patet, propagines est diducta, alteram, quae fabularum est litterarum ordine digestarum earundemque scholiorum expertium (Helenae scilicet, Electrae, Heraclidarum, Herculis furentis, Supplicum, Iphigeniae Aulidensis, Iphigeniae Tauricae, Ionis, Cyclopolis) quaeque series alphabetica vulgo nuncupatur; alteram, quae a fabularum selectione (Hecubae dico, Orestis, Phoenissarum, Hippolyti, Medae, Alcestis, Andromachae, Rhesi, Troadum, Baccharum) saeculis aevi antiqui infimis veri similiter facta scholiisque instructa originem ducit. cum haec stirps pluribus libris manu scriptis sit tradita, duobus tantum, apographis exceptis, memoriae testibus innititur illa. quos quidem testes, cum per imagines lucis ope expressas tum *αὐτοπικῶς* a me, quantum potui, perattente conlatos, hic recenseo:

Laurentianus gr. XXXII 2, Italorum charta, mm. L 259 × 219, ff. 252, duabus columnis, lineis fere 33–38, ita exaratus ut ad dexteram columnam a sinistra, prout unus quisque versus procedit, singillatim sit transeundum, a. circiter 1315 huiusce aetatis¹⁾. miscellaneus est poetarum veterum, quorum carmina hocce exhibentur ordine: Sophoclis Ajax, Electra, Oedipus tyrannus, Philoctetes, Antigona, Trachiniae; Hesiodi Opera et dies, Hesiodi vita

1) De codicis habitu, signis chartaceis, aetate, fatis inquirendis atque inlustrandis optime inter recentiores meruerunt v. d. Tury-nus, 222sq.; Zuntzius, 126sq., 283sq.; Tuilierus, 188sq., quorum opera in indice dissertationum infra invenies fusius laudata. in quibus operibus, apud Turynum praesertim, omnes animadversiones de Laurentiano libro ab aliis auctoribus conscriptae afferuntur, quas hic repetere visum est supervacaneum.

PRAEFATIO

praemissa a Demetrio Triclinio conscripta; Euripidis ff. 68 Supplicum argumentum, 68–75^v Supplicum vv. 1 u. ad 1187; 76–81 Bacchae (sub titulo *Πενθεύς*): vv. 1–755 tantum; 84 Supplicum vv. a 1188 usque ad finem; 84 argumentum Cyclopis, 84–89 Cyclops; 89 argumentum Heraclidarum, 89–96^v Heraclidae; 96^v argumentum Herculis furentis, 96^v–105^v Hercules furens; 106–117 Helena; 119 Rhesi argumentum, 119–125 Rhesus; 125 argumentum Ionis, 125^v–133^v Ionis vv. 1–1423 atque insequenti pagina vv. a 1583 ad finem; 134 argumentum Iphigeniae Tauricae, 134^v–135^v Iphigeniae Tauricae vv. 1–271; 136^rv Ionis vv. 1424–1582; 137–144 Iphigeniae Tauricae vv. a 272 usque ad finem; 144–154 Iphigenia Aulidensis; 157–166 Hippolytus (sub titulo *Φαίδρα*); 166–176^v Medea; 176^v Medae argumentum atque Alcestitidis; 177–183^v Alcestitis; 184 argumentum Andromachae, 184–191^v Andromacha; 192–200^v Electra; 201–209^v Hecuba; 209^v–220^v Orestes (sub titulo *Ἡλέκτρα*); 221–232 Phoenissae. ff. 81^v–83^v. 117^v–118^v. 154^v–156^v scriptura vacant¹). quis codicis maximam partem exaraverit, nescimus, Rhesum contra atque Ionem et Iphigenias ambas Nicolaus Triclinius descripsit, affinis, ut videtur, Demetrii illius Triclinii, qui multa in Euripidis textu delevit addidit immutavit, nec in L tantum, sed etiam in aliis libris manu scriptis hucusque feliciter adservatis²).

L¹, L² Quae autem a Demetrio Triclinio in L seu addita exstant seu immutata, nec uno eodemque temporis puncto exorta esse videntur, nec eandem faciem prae se ubicumque ferunt, nec eodem vel calamo vel atramento sunt exarata, ita ut Demetrium iterum et saepius, nec brevia

1) Euripidea omnia nitide expressa invenies a J. A. Spranger in libro, qui *Euripidis quae inveniuntur in codice Laurentiano Pl. XXXII*, 2, Florentiae 1920, inscribitur.

2) De Demetrii Triclinii industria philologa tum Constantino-
poli tum Thessalonicae primis saeculi XIV decenniis explicata cf.,
sis, Turyni, Zuntzii, Tuilieri opera supra laudata.

PRAEFATIO

per temporis intervalla, *διορθωτοῦ* munere functum esse facile credas. exoptatissimum quidem tibi fuerit omnia Triclinio auctore in **L** novata suo quaeque tempori accurate adscribere aut saltem quomodo aliud aliud antecedit explore ac subtiliter definire, at maiora concupiveris quam quae effici possunt. hoc tantum fieri potest consentaneumque videtur, emendationes vel additamenta Tricliniana pro atramenti colore atque habitu bifariam dispertere, duobus siglis idcirco adhibitis, quorum unum, **L**¹ scilicet, Tricliniana significat nigro atramento exarata atque minus, ut videtur, recentia; alterum, **L**² dico, ceterorum seu verborum seu litterarum farraginem, varia colorum commissura, fusci hic illic cinerei seu fulvi seu rubicunduli, notatam, designat¹).

Vaticanus Palatinus gr. 287, cuius libri pars altera **P** exstat inter Laurentianos (Conv. Soppr. 172 = G apud Prinz-Wecklein), membranaceus, mm. 315 × 215 in parte Palatina, 305 × 210 in Laurentiana, duabus columnis, utraque lineis semper 27, ita exaratus ut pro se unaquaeque ab summo ad imum, vetustiore descriptionis more, perlegatur, a. circiter 1320–25²). quae **P** continet, haecce sunt ex ordine: in parte Palatina Sophoclis *Antigona*, *Oedipus Coloneus*, *Trachiniae*, *Philoctetes*; Euripidis ff. 58–70^v *Andromacha* argumento praemisso; 70^v–84 *Medea* argumento praemisso; 84–95 *Supplices*, 95–104 *Rhesus*, 104–119 *Ion*, 119–133 *Iphigenia Taurica*, singulis argumentis praemissis; 133–147^v *Iphigenia Aulidensis* sine argumento; 147^v *Danaes* argumentum, 147^v–148 *Danaes* vv. 1–65; post ff. 148^v–149^v, vacua, *Hippolyti* argumentum f. 150 atque *Hippolyti* fabula 150–162^v; 162^v–173 *Alcestis* argumento praemisso; 173–185 *Troades*, 185–197^v *Bacchae*, 197^v–203 *Cyclopis* vv. 1–243

1) Hoc quoque animadvertendum videtur, scribam ipsum codicis **L** nonnulla, perraro quidem, manu sua immutasse, quae in apparatu, qui dicitur, critico littera **L**^c occurrunt notata.

2) Cf. Turyn, 258sq.; Zuntz, 135sq. 174sq.; Tuilier, 192sq.

PRAEFATIO

et a 352 usque ad finem, singulis argumentis praemissis; 203 Heraclidarum argumentum, 203–211^v Heraclidarum vv. 1–1002; Aeschyli Prometheus, Septem, Persae; in parte Laurentiana f. 1 Heraclidarum vv. a 1003 ad finem; ff. 1^v–13^v Hercules furens argumento praemisso; 13^v argumentum Helenae, 13^v–28 Helena; 28 index personarum in Electra, 28^v–40 Electra; 40–51^v Hecuba argumento praemisso; 51^v Orestis argumentum (Ὀρέστων ὑπόθεσις), 51^v–67 Orestes sub titulo Ἡλέκτρα; 67–83^v Phoenissae argumento praemisso. agmen claudunt Sophoclis Ajax, Electra, Oedipus tyrannus.

P¹ Quis codicem exaraverit, ignoratur; rubricator autem, cui nomen fuit Ioannes Catrares, Euripidea recognovit, quaedam supplevit addidit redintegravit¹⁾, quae omnia sub siglo **P¹** notavimus, cum contra **P^c** scribam indicet semetipsum castigantem.

Codices **L** et **P** utrum gemelli exstent, ab uno communique exemplari seu recta via seu per apographon quoddam interpositum deducti, an alter ab altero, **P** scilicet ab **L**, sit descriptus, viri philologorum doctrina cum saeculo undevigesimo tum nostra aetate praeclari (ut sunt, ex. gr., inter primos Wilamowitzius, Gilbertus Murray, Turynus, Tuillierus, inter secundos Vitellius et Wecklein, Maasius, Zuntzius) diutius atque uberius disputaverunt, et adhuc sub iudice lis. cum autem ipse in commutatione mea, quae *Sui rapporti dei codici L e P nel testo degli Eraclidi di Euripide* inscribitur²⁾, rem totam, quod quidem ad Heraclidas attinet, ratione omnium rerum in utramque partem dissertatarum diligenter habita, denuo

1) Cf. A. Turyn, Codices Graeci Vaticani saeculis XIII et XIV scripti annorumque notis instructi etc., In Civitate Vaticana 1964. exemplum phototypicum codicis Euripidei **P** J. A. Spranger paravit, cui inscriptio est: *Euripidis quae in codice Palatino Graeco inter Vaticanos 287 et Laurentiano Conv. Soppr. 172 (olim Abbatiae Florentinae 2664) inveniuntur phototypice expressa*, I–II, Florentiae 1939–1946.

2) Serta Turyniana, Urbanae 1972 (sub prelo).

PRAEFATIO

pertractaverim fusiusque perpenderim, cumque omnia illic lucubrata hic repetere alienum habuerim, hoc tantum admonendum videtur, me, palaeographicis praesertim nixum fundamentis, hoc pro certo firmiter habere, et **L** et **P** originem ab antigrapho deperdito, quod littera **λ** notabitur, separatim duxisse minimeque gentium **P** codicis **L** exemplar haberi posse. λ

Rebus sic stantibus hoc mihi apprime institui animoque intendi, ut in apparatu critico constituendo lectoris benivoli ante oculos omnia, vel minima, proponerem, quae ad amborum codicum naturam atque indolem dinoscendas necnon ad rationem inter eos intercedentem definendam usui utcumque essent. rem tamen orthographicam aliaque eiusdem generis penitus absolvere operae pretium non erat ideoque scripturas *εἰς* pro *ἐς*, *γιν*- pro *γινν*-, *τίσαι* pro *τεῖσαι*, et similia, dummodo ad metrum nihil omnino attineant, frustra in apparatu exquiras laudata¹⁾.

1) Cuius tamen varietatis specimen hic afferre par est: *ἐς* ad v. 672 tantum, alibi semper *εἰς* exhibent **LP**; verbum *γίνομαι* pro *γίγνομαι* habes ad vv. 293. 627. 700. 993. 1004, *γινώσκω* pro *γιννώσκω* ad 639, *βούλει* pro *βούλη* ad 63. 572, *τίσαι* (-*τίσασθαι*) pro *τεῖσαι* (-*τείσασθαι*) ad 215 (852. 882), *οἰκτεῖρω* pro *οἰκτίρω* ad 232. 445, *οὔκοῦν* pro *οὔκουν* ad 255. 262. 525. 734. 971. 1005, *νῦν* pro *νυν* ad 105. 461. 500. 635. 641. 834, *εὔρηκ'* pro *ἡῦρηκ'* ad 534; accentus aliter ac pro nostri temporis consuetudine syllabis apponuntur: *πάλαί ποτ'* 1, *πόσόν τινα* 832s.; *ζῶντος ποτέ* 66, *ἀργεῖος εἰμί* 134, *γὰρ ἐσμέν* 189, *παῖδες ἐσμέν* 578, *γέροντες ἐσμέν* 636; al. cf. etiam 218 *ἄδον* 514 *ἄδην* (ἄ- **P**), *τρόπαια* pro *τροπαῖα* 402. 786, *προῦστησαν* 306, *προῦθανον* 590 (ubi spiritus partim erasus in **L**), *κῆρυξ* 272. 648. 655, *ἐξαπολλῦναι* (pro -*ύ*-) 950, *συμφεύγουσι* (pro *σὺν φ*-) 26, *συμπαισὶν* **P** 249, *ἀντενρυσθέως* **L** 58, *μέλλονται* **P** (pro *μέλο*-) 354, *μᾶλλ'* (pro *μάλ'*) **P** 386. correctiones primae manus seu in **L** seu in **P** eas tantum adduxi, quae aliquantuli viderentur esse momenti, alias neglexi (ut sunt, ex. gr., 7 *ἐξόν* **P** ex-*ὦν* ut vid., 872 *ἐπίσταμαι* **P** ex -*εί*-, al.); versus quoque in melicis quomodo uterque liber dividat, fuse ostendere omisi, nec demum in eo otium contrivi, ut pravas virorum doctorum lectiones, qui ante me textum ediderant, singulas nominatim perscriberem. quod si quid in codicibus denuo conferendis, quantulumcumque sit, profecerim, hoc causae esse non debet, cur viri Euripidei doctrina insignes vituperentur et nosmet superbia efferamus, sed *τύχη* meliori tantum, nobis feliciter oblatae, est tribuendum.

PRAEFATIO

lectiones contra hic atque illic invenies commemoratas, quae sunt librorum manu scriptorum, trium quidem hucusque cognitorum, ex **L** manantum, quaeque vel coniecturas a philologis recentioribus marte suo prolatas praecurrunt vel ad necessitudinis inter **L** et **P** rationem plane enodandam nec parum valent. qui codices descripti hice sunt¹⁾:

- Fl** Laurentianus gr. XXXI 1, quem in usum Francisci Filelfi *θύτης* quidam *Ἄγγελος* ca. a. 1470 exaravit, chart., mm. 412 × 288, ff. 147, duabus 45 lineis columnis, eodem modo dispositis atque in **L**.
- E** Parisinus gr. 2887, manu Aristobuli Apostolidis (Arsenii e Monembasia), saec. XV^{ex}–XVIⁱ, chart., mm. 161 × 115, ff. 328 (+ 30 scripturae expertia), lineis 20 pro pagina.
- Mr** Parisinus gr. 2817 (Med.-R. 3310 = Par. E in Matthiae, E in Fixii editione), ex libris Card. Nicolai Ridolfi, ante quidem a. 1504 exaratus, chart., mm. 225 × 165, ff. 294, lineis 20 pro quaque pagina.

Me nunc libellum meum valere iubentem eos grato animo commemorare iuvat, qui mihi, qua sunt humanitate, in eo parando elaborando perficiendo comiter subvenerunt, cum alios tum Ambram M. Micciarelli Collesi et Robertum Romano, qui in codicis **L** apographa conferenda operam impenderunt diligentissimam; Richardum Maisano, qui mihi plura de codice **P** minus certa, codice in Bibliotheca Vaticana etiam atque etiam conlato, expedivit; necnon viros doctos Bibliothecam Teubnerianam nostro tempore moderantes, qui in textu meo recognoscendo atque in plagulis corrigendis praesto fuerunt amicissimi.

Dabam Neapoli Kal. Iul. a. MCMLXX

Antonius Garzya

1) De eis A. Garzya, o. l., adn. 19.

EDITIONES

- M. Musurus, Venetiis, in aedibus Aldi, 1503 (Veneta temporum descriptione) = 1504 (Aldinam iterat, inter alias, Brubachiana editio, Francofurti, ca. ¹1558. ²1560)
- (Io. Oporinus), Basileae, ap. Io. Hervagium, ¹1537. ²1544. ³1551
- G. Stiblinus, Basileae, ap. Io. Oporinum, 1562 (additis Ioannis Brodaeii „Annotationibus doctissimis“)
- H. Stephanus (Annotationes in Sophoclem et Euripidem), Basileae, ap. Io. Oporinum, 1568
- G. Canter, Antverpiae, ex officina Chr. Plantini, 1571 (cuius margines Jos. J. Scaliger adversariis compluribus exornavit [exemplar in Bibliotheca Bodleiana Oxoniensi adservatur, Auct. S. 5. 16 signatum] quamque, paucis M. Ae. Porti opera novatis, repetit Commeliniana, Heidelbergae 1597; ap. eundem Hier. Commelinium prodierunt a. 1599 Porti Breves Notae in omnes Euripidis tragoedias, una postea cum Commeliniana plerumque compactae)
- (Vetustiorum varii), Parisiis, excudente P. Stephano, 1602 (cuius editionis exemplari cuidam [Oxonii, in Bibliotheca Bodleiana, signato Don. d. 27] Iohannes ille Milton notas passim addidit)
- J. Barnes, Cantabrigiae, ex officina Io. Hayes, 1694
- S. Musgrave, Oxonii, e typographeo Clarendoniano, 1778
- G. H. Schaefer, Lipsiae 1810
- A. Seidler, Lipsiae 1812—1813 (opus imperfectum)
- A. Matthiae, I—X, Lipsiae 1813 u. ad 1836 (ibique laudatae G. H. Schaeferi castigationes)
- P. Elmsley, Heraclidae, Lipsiae ²1821
- L. Dindorf, Lipsiae 1825
- F. H. Bothe, I—II, Lipsiae 1825 u. ad 1826
- F. J. Boissonade, I—IV, Parisiis 1825—1826
- A. J. E. Pflugk (—R. Klotz), Gothae et Erfordiae ¹1829 u. ad 1860. ^{2/3}1857—1877
- G. Hermann, Lipsiae 1831 u. ad 1841 (opus imperfectum)
- G. Dindorf, I—III^{1,2}, Oxonii 1832—1840
- Th. Fix, Parisiis 1844
- J. H. Hartung, Lipsiae 1848 u. ad 1853
- A. Kirchhoff, Berolini ¹1855. ²1867
- A. Nauck, I—III, Lipsiae (¹1854). ²1857. ³1871
- F. A. Paley, I—III, Londinii ¹1857—1860. ²1872—1880

EDITIONES

R. Prinz, N. Wecklein, I—III, Lipsiae 1878—1902 G. Murray, I—III, Oxonii ¹1902—1909. (II ³1913. III ²1913) A. C. Pearson, Heraclidae, Cantabrigiae 1907	L. Méridier, H. Grégoire, L. Parmentier, F. Chapouthier, R. Goossens, Fr. Jouan, Parisiis 1948sqq. (opus nondum perfectum) A. Garzya, Eraclidi, Romae 1958

COMMENTATIONVM EVRIPIDEARVM CONSPECTVS SELECTVS

A.

- C. Austin-M. D. Reeve, Notes on ... Euripides, *Maia* 22, 1970, 11—12
- F. Blaydes, *Adversaria critica in Euripidem*, Halis Saxonum 1901
- N. E. P. Boulter, *The Heraclidae of Euripides*, Diss. Bryn Mawr, Penna 1953 (micr.)
- H. D. Broadhead, *Tragica*, Christchurch 1968
- Brodæus, v. *Editiones*, s. *Stiblinus*
- E. Bruhn, *Lucubrationes Euripideae*, *Jahrb. f. class. Philol.*, Suppl. 15, 1887, 225—326
- A. Y. Campbell, *Ad Euripidem*, *Proc. Cambridge Philol. Soc.* 156, 1930, 1—2 (ad vv. 393—397)
- R. Cantarella, L'influsso degli attori su la tradizione dei testi tragici, *Riv. indo-greco-italica* 14, 1930, 39—73 (= *Scritti minori sul teatro greco*, Brixiae 1970, 135—174)
- C. G. Cobet, *Novae lectiones*, Leidæ 1858
- , *Variae lectiones*, Leidæ ²1873
- C. Collard, Three Scribes in Laurentianus 32. 2?, *Stud. it. fil. class.* 35, 1963, 107—111
- V. Coulon, Interprétation de quelques passages d'Euripide, *Rev. ét. gr.* 39, 1926, 335—350 (ad vv. 892—894)
- U. Criscuolo, Per la storia del testo dell'Andromaca di Euripide, *Annali Fac. Lett. Un. Macerata* 1, 1968, 165—184
- V. Di Benedetto, *La tradizione manoscritta euripidea*, Patavii 1965
- J. Diggle, *Marginalia Euripidea*, *Proc. Cambridge Philol. Soc.* 195, 1969, 39—41
- P. Dobree, *Adversaria*, hrsg. von W. Wagner, Berolini 1875. Londinii 1883
- C. E. Finch, Gnomology of Euripides in Codex Vaticanus Graecus 2245, *Class. Bull.* 36, 1960, 63—65
- A. Garzya, *Varia philologa*, I, *Emerita* 21, 1953, 111—113 (ad v. 460)
- , *Eur. Heracl.* 299—301, *Maia* 8, 1956, 287—289
- , *Studi sugli Eraclidi di Euripide*, II, *Problemi del testo*, *Dioniso* 20, 1957, 63—71

COMMENTATIONES

- A. Garzya, *Varia philologa*, VI, 1. Per la tradizione manoscritta dei florilegi euripidei, *Boll. Comit. ediz. naz. class. greci e lat.* 16, 1968, 77–81
- , Sui rapporti dei codici L e P nel testo degli Eraclidi di Euripide, *Serta Turyniana*, Urbana 1972
- J. H. Harry, *Zu Heraclidae* 103, *Berl. philol. Wochenschr.* 1914, 1279
- , *Eur. Heracl.* 223, *Am. Journ. Phil.* 35, 1914, 200–201
- P. W. Harsh, *Repetition of Lines in Euripides*, *Hermes* 72, 1937, 435–449
- B. Heath, *Notae sive lectiones ad tragicorum Graecorum veterum . . . dramata etc.*, Oxonii 1762
- H. Hunger, *Eine spieltechnische Beobachtung im Texte des Euripides. Herakliden 793 und der szenische Gebrauch von ὄδε*, *Wien. St.* 65, 1950/51, 19–24
- J. Jackson, *Marginalia scaenica*, Oxonii 1955
- F. Jacobs, *Animadversiones in Euripidis tragoedias*, Gothae 1790
- , *Exercitationes in scriptores veteres, I, Curae secundae in Euripidis tragoedias*, Lipsiae 1796
- R. Kannicht, *Euripidis Helena, I, Einleitung und Text*, Heidelbergae 1969
- J. Lenting, *Observationes criticae in Euripidem*, *Nova Acta Literaria Societatis Rheno-Trajectinae* 1, 1821, 1–120
- P. Maas, *Textkritik*, Lipsiae 1960
- J. Madvig, *Adversaria critica ad scriptores Graecos et Latinos, I–III*, Hauniae 1871–1884 (Hildesheim 1967)
- P. G. Mason, *A Note on Laurentianus XXXII 2*, *Class. Quart. n. s.* 4, 1954, 56–60
- , *A Note on Euripidean Manuscripts*, *Mnemosyne s. 4*, vol. 11, 1958, 123–127
- K. Matthiessen, *Exzerpte aus sieben Tragödien des Euripides im Codex Vaticanus Barberini Graecus 4*, *Hermes* 93, 1965, 148 u. ad 158
- , *Ein weiteres Euripidesgnomologium (Escorialensis Graecus X. I. 13)*, *Hermes* 94, 1966, 398–410
- Milton, v. *Editiones, s. (Vetustiorum varii)*
- Musgrave, v. s. Tyrwhitt
- D. L. Page, *Actors' Interpolations in Greek Tragedy*, Oxonii 1934
- A. Pertusi, *Selezione teatrale e scelta erudita nella tradizione del testo di Euripide*, *Dioniso* 19, 1956, 111–141. 195–216; 20, 1957, 18–37
- , *La scoperta di Euripide nel primo Umanesimo, Italia medioevale e umanistica* 3, 1960, 101–152
- , *Euripide nell'Umanesimo e nel Rinascimento*, *Byzantion* 33, 1963, 391–426
- , *Leonzio Pilato fra Petrarca e Boccaccio*, *Venetis-Romae* 1964
- J. Pierson, *Verisimilium libri II*, Leidae 1752. Lipsiae 1831
- R. Porson, *Adversaria*, Cantabrigae 1812
- Portus, v. *Editiones, s. Canter*

COMMENTATIONES

- C. Prato, *Restauri testuali euripidei*, Maia 9, 1957, 49—67
 —, *Il contributo dei papiri al testo dei tragici greci*, Stud. it. fil. class. 36, 1964, 5—79
 J. Rassow, *Quaestiones selectae de Euripideorum nuntiorum narrationibus*, Diss. Gryphiswaldiae 1883
 J. J. Reiske, *Animadversiones in Euripidem et Aristophanem*, Lipsiae 1753
 L. J. D. Richardson, *Note on πάλλω in Euripides*, Heraclidae 209, Mnemosyne s. 4, vol. 10, 1957, 337—339
 —, *Heraclidae* 39, *Hermathena* 91, 1958, 70
 Scaliger, v. *Editiones*, s. *Canter*
 F. W. Schmidt, *Kritische Studien zu den griechischen Dramatikern*, II, *Zu Euripides*, Berolini 1886
 Stoessl, v. B, s. n.
 Tuilier = A. Tuilier, *Recherches critiques sur la tradition du texte d'Euripide*, Parisiis 1968
 Turyn = A. Turyn, *The Byzantine Manuscript Tradition of the Tragedies of Euripides*, Urbanae 1957
 Th. Tyrwhitt, *Emendationes in Euripidem*, ap. S. Musgrave, *Exercitationum in Euripidem libri II*, Leidae 1762
 P. Victorius, (*Marginalia in exemplari suo editionis principis prolata* =) Aldina, Monachi, in *Bibl. Bav.*, s. *signatura Rar.* 1844 *conlocata*
 N. Wecklein, *Studien zu Euripides*, *Jahrb. f. class. Philol.*, Suppl. 6, 1874
 —, *Appendix coniecturas minus probabiles continens* = Prinz-Wecklein, ed. laud., I⁶ 67—88. III⁶ 67—70
 U. von Wilamowitz-Moellendorff, *Analecta Euripidea*, Berolini 1875 (Hildesheim 1963)
 —, *Euripides, Herakles, I, Einleitung in die griechische Tragödie*, Berolini (1889) 1906 (1959. 1969)
 —, *Griechische Verskunst*, Berolini 1921 (Darmstadt 1962)
 —, *Kleine Schriften, IV, Lese Früchte und Verwandtes*. Besorgt von K. Latte, Berolini 1962
 G. Zuntz, *A Note on Euripides Heraclidae 207—211*, *Mnemosyne* s. 4, vol. 11, 1958, 243
 —, v. B, s. n.
 Zuntz = G. Zuntz, *An Inquiry into the Transmission of the Plays of Euripides*, Cantabrigiae 1965

B.

- J. Alsina Clota, *Eurípides y la crisis de la conciencia helénica*, *Estud. clás.* 7, 1962/63, 225—253
 —, *Tradición y aportación personal en el teatro de Eurípides*, *Barcinonae* 1963
 K. Alt, *Untersuchungen zum Chor bei Euripides*, Diss. Francofurti 1952

COMMENTATIONES

- R. B. Appleton, *Euripides the Idealist*, Toronto 1927
- H. von Arnim, *De prologorum Euripideorum arte et interpolatione*, Diss. Gryphiswaldiae 1882
- W. N. Bates, *Euripides, a Student of Human Nature*, Philadelphiae 1930 (New York 1961)
- L. Bergson, *L'épithète ornementale dans Eschyle, Sophocle, Euripide*, Lund 1956
- W. Biehl, *Die Strukturprobleme der Eingangspartie in Euripides' Hekabe (1–215)*, Gottingae 1964 (dact.)
- G. Björck, *Das Alpha Impurum und die tragische Kunstsprache*, Upsaliae 1950
- E. M. Blaiklock, *The Male Characters of Euripides*, Wellington 1952
- W. Breitenbach, *Untersuchungen zur Sprache der euripideischen Lyrik*, Stuttgartardiae 1934 (Hildesheim 1967)
- G. Busch, *Untersuchungen zum Wesen der τύχη in den Tragödien des Euripides*, Diss. Heidelbergae 1937
- D. J. Conacher, *Euripidean Drama*, Toronto 1967
- A. M. Dale, *The Lyric Metres of Greek Drama*, Oxonii ²1968
- P. Decharme, *Euripide et l'esprit de son théâtre*, Parisiis 1893
- M. Delcourt, *Euripide et les événements de 431–424*, Serta Leodiensia 1930, 117–128
- E. Delebecque, *Euripide et la guerre du Péloponnèse*, Parisiis 1951
- L. Di Gregorio, *Le scene d'annuncio nella tragedia greca*, Mediolani 1967
- H. Diller, *Erwartung, Enttäuschung und Erfüllung in der griechischen Tragödie*, Serta Philol. Aenipontana = Innsbr. Beitr. z. Kulturwiss. 7/8, 1962, 93–115 (= Kleine Schriften, Monachi 1971, 304–334)
- E. R. Dodds, *Euripides the Irrationalist*, Class. Rev. 43, 1929, 97–104
- J. Duchemin, *L'ἀγών dans la tragédie grecque*, Parisiis ²1968
- Entretiens sur l'antiquité classique*, VI, Euripide: Sept exposés et discussions, Genevae 1960
- G. Erdmann, *Der Botenbericht bei Euripides. Struktur und dramatische Funktion*, Diss. Kiliae 1964
- Euripides*, hrsg. von E.-R. Schwinge, Darmstadt 1968 (commentationes variorum in unum collectae)
- Euripides, A Collection of Critical Essays*, Ed. by E. Segal, New York 1968
- M. Fernández-Galiano, *Estado actual de los problemas de cronología euripidea*, Actas del III Congr. Español de Estudios Clás., 1, 1968, 323–354
- J. Fischl, *De nuntiis tragicis*, Diss. Vindobon. 10, 1910
- J. W. Fitton, *The Suppliant Women and the Heraclidae*, Hermes 89, 1961, 430–461
- P. Friedländer, *Die griechische Tragödie und das Tragische*, Die Antike 1, 1925, 5–35. 295–318; 2, 1926, 79–112 (= Studien zur antiken Literatur und Kunst, Berolini 1969, 107–182)

COMMENTATIONES

- H. W. Friedrich, Euripides und Diphilos, Monachi ²1969
 —, Vorbild und Neugestaltung. Sechs Kapitel zur Geschichte der Tragödie, Gottingae 1967
- K. von Fritz, Antike und moderne Tragödie. Neun Abhandlungen, Berolini 1962
- A. Garzya, Studi su Euripide e Menandro, Neapoli 1961
 —, Pensiero e tecnica drammatica in Euripide, Neapoli 1962
 —, Technische Neuerung und moralisches Anliegen im Theaterwerk des Euripides, Das Altertum 13, 1967, 195—205
- P. A. Gmür, Das Wiedererkennungsmotiv in den Dramen des Euripides, Diss. Friburgi Helv. 1920
- I. Gollwitzer, Die Prolog- und Expositionstechnik der griechischen Tragödie mit besonderer Berücksichtigung des Euripides, Diss. Monachi 1937
- R. Goossens, Euripide et Athènes, Bruxellis 1962
- L. H. G. Greenwood, Aspects of Euripidean Tragedy, Cantabrigiae 1953
- G. M. A. Grube, The Drama of Euripides, Londinii 1941 (1961)
- A. Guzzo, Rilettura degli Eraclidi di Euripide, Studi in onore di L. Castiglioni, I, Florentiae 1960, 421—443
- E. Heitsch, Zur lyrischen Sprache des Euripides, Diss. Gottingae 1955
- N. C. Hourmouziades, Production and Imagination in Euripides, Athenis 1965
- E. Howald, Untersuchungen zur Technik der euripideischen Tragödien, Lipsiae 1914
- P. Huggle, Symmetrische Form und Verlauf des Gesprächs in der späteuripideischen Stichomythie, Diss. Friburgi 1957
- M. Imhof, Bemerkungen zu den Prologen der sophokleischen und euripideischen Tragödien, Winterthur 1957
- W. Jens, Antikes und modernes Drama, Eranion, Festschr. f. H. Hommel, Tubingae 1961
- F. Jouan, Euripide et les légendes des chants cypriens, Parisiis 1966
- M. Kaimio, The Chorus of Greek Drama within the Light of the Person an Number Used, Helsinki 1970 (Comm. Hum. Litt., 46)
- J. C. Kamerbeek, Individualiteit bij Euripides, Forum der Letteren 4, 1963, 191—206
- R. Kannicht, Untersuchungen zur Form und Funktion des Amoibaion in der attischen Tragödie, Diss. Heid. (ined.) 1957
- K. Kiefer, Körperlicher Schmerz und Tod auf der attischen Bühne, Diss. Heidelbergae 1909
- G. Kiefner, Die Versparung. Untersuchung zu einer Stilfigur der dichterischen Rhetorik am Beispiel der griechischen Tragödie, Kl.-philol. Stud. 25, Wiesbaden 1964
- J. Kopperschmidt, Die Hikesie als dramatische Form, Diss. Tubingae 1967
- W. Kranz, Stasimon, Berolini 1933

COMMENTATIONES

- K. Kuiper, *Wijsbegeerte en Godsdienst in het drama van Euripides*, Haarlem 1888
- R. Lattimore, *The Poetry of Greek Tragedy*, Baltimore 1958
- J. McLean, *The Heraclidae of Euripides*, *Am. Journ. Phil.* 55, 1934, 197—224
- D. F. W. van Lennep, *Euripides ποιητής σοφός*, Amstelœdami 1935
- A. Lesky, *Die tragische Dichtung der Hellenen*, Gottingae ²1964
—, *Zur Problematik des Psychologischen in der Tragödie des Euripides*, *Gymnasium* 67, 1960, 10—26 (= *Gesammelte Schriften*, Bernae 1966, 247—263)
- W. Ludwig, *Sapheneia*, Diss. Tubingae 1954
- F. Martinazzoli, *Euripide*, Romae 1946
- B. Meissner, *Mythisches und Rationales in der Psychologie der euripideischen Tragödie*, Diss. Gottingae 1951
- C. Möller, *Vom Chorlied bei Euripides*, Diss. Gottingae 1933
- G. Müffelmann, *Interpretationen zur Motivation des Handelns im Drama des Euripides*, Diss. Hamburgi 1964
- G. Murray, *Euripides and his Age*, Oxonii ²1946
- A. Nauck, *Euripideische Studien*, Sancti Petersburgi 1859
- H. Neitzel, *Die dramatische Funktion der Chorlieder in den Tragödien des Euripides*, Diss. Hamburgi 1967
- Walter Nestle, *Die Struktur des Eingangs in der attischen Tragödie*, *Stuttgardiae* 1930 (Hildesheim 1967)
- Wilhelm Nestle, *Euripides, der Dichter der griechischen Aufklärung*, *Stuttgardiae* 1901
- G. Norwood, *Essays on Euripidean Drama*, Londinii 1954
- P. J. Nussbaumer, *Die Figuren des Gleichklangs bei Euripides*, Diss. Friburgi Helv. 1936
- H. Parry, *The Choral Odes of Euripides. Problems of Structure and Dramatic Relevance*, Diss. Berkeley 1963
- H. Patin, *Etudes sur les tragiques grecs, Euripide: I—II*, Parisiis ⁷1894
- K. Pauer, *Die Bildersprache des Euripides*, Diss. Breslaviae 1934
- G. Perrotta, *I tragici greci*, Bari 1931 (*Messanae-Florentiae* 1966)
- M. Pohlenz, *Die griechische Tragödie, I—II*, Gottingae ²1954
- E. E. Pot, *De maritieme beeldspraak bij Euripides*, Harderwijk 1943
- K. Reinhardt, *Die Sinneskrise bei Euripides*, *Die neue Rundschau* 68, 1957, 615—646 (= *Tradition und Geist*, Gottingae 1960, 227—256)
- A. Rivier, *Essai sur le tragique d'Euripide*, Losannae 1944
- E. Rohdich, *Die euripideische Tragödie. Untersuchungen zu ihrer Tragik*, Heidelbergae 1968
- J. de Romilly, *L'évolution du pathétique d'Eschyle à Euripide*, Parisiis 1961
- W. Schadewaldt, *Monolog und Selbstgespräch*, Berolini 1926

COMMENTATIONES

- Wieland Schmidt, *Der deus ex machina bei Euripides*, Diss. Tubingae 1963
- J. Schmitt, *Freiwilliger Opfertod bei Euripides*, Gissae 1921
- P. Schmutzer, *Euripidis Heraclidae sintne integrae*, *Eos* 33, 1930/31, 358ss. (cf. G. Hermann, *Opusc.* VIII 257; S. Körner, *Studia Leopolitana* 4, 1932, 38ss.; St. Witkowski, *ibid.* 69)
- O. Schroeder, *Euripidis cantica*, Lipsiae ²1928
- E.-R. Schwinge, *Die Verwendung der Stichomythie in den Dramen des Euripides*, Heidelbergae 1968
- R. Senoner, *Der Redeagon im euripideischen Drama*, Diss. Vindobonae 1961
- J. Smereka, *Studia Euripidea*, Leopoli 1936
- J. A. Spranger, *The Political Element in the Heraclidae of Euripides*, *Class. Quart.* 19, 1925, 117—129
- R. Staehlin, *Das Motiv der Mantik im antiken Drama*, Gissae 1912
- W. Steidle, *Studien zum antiken Drama*, Monachi 1968
- H. Steiger, *Euripides, seine Dichtung und seine Persönlichkeit*, Lipsiae 1912
- F. Stoessl, *Die Herakliden des Euripides*, *Philologus* 100, 1956, 207—234
- H. Strohm, *Euripides. Interpretationen zur dramatischen Form*, Monachi 1957
- F. Tietze, *Die euripideischen Reden und ihre Bedeutung*, Diss. Breslaviae 1933
- A. W. Verrall, *Euripides the Rationalist*, Cantabrigiae 1895
- K. Vielhauer, *Euripides Herakliden und Sophokles Oedipus auf Kolonos*, *Zeitschr. f. Gymnasialw.* 1916, 443—452
- E. C. Waardenburg, *De verwerking van het leed bij Euripides*, Amstelædami 1966
- T. B. L. Webster, *The Tragedies of Euripides*, Londinii 1967
- T. Zieliński, *Tragodumenon libri tres*, Cracoviae 1925
- G. Zuntz, *The Political Plays of Euripides*, Manchester ²1963 (et H. Diller, *Gnomon* 32, 1960, 224 = *Kl. Schr.* 398)
- , *Is the Heraclidae Mutilated?*, *Class. Quart.* 41, 1947, 46—52
- W. Zürcher, *Die Darstellung des Menschen im Drama des Euripides*, Basileae 1947

CONSPECTVS SIGLORVM ET NOTARVM

- L** Laurentianus gr. XXXII 2, a. circiter 1315
P Vaticanus Palatinus gr. 287 (+ Laur. Conv. soppr. 172), a. circiter 1320—25
- Fl** Laurentianus gr. XXXI 1, circiter a. 1470
E Parisinus gr. 2887, saec. XV—XVI
Mr Parisinus gr. 2817, ante a. 1504
- } codicis **L**
 } apographa
- L**¹ Demetrius Triclinius in **L** atramento nigro nonnulla corrigens
L² Demetrii Triclinii in **L** correctiones fusco seu alio colore
P¹ corrector codicis **P** alius aë scriba ipse

λ fons codicum **LP**

l (iber) ^c	= l (iber) ex correctione a scriba ipso prolata	
lac	= l ante correctionem a scriba ipso prolata	
lpc	= l post correctionem a scriba ipso prolata	
ll	= l in linea	} ipsius scribae manu
lsl	= l supra lineam	
lm	= l in margine	
lras	= l in rasura	
laras	= l ante rasuram	
lpras	= l post rasuram	
lprob	= l ut videtur	

Breviata quaedam

add.	= addidit, addiderunt	interp.	= interpunxit, interpunxerunt
conl.	= conlato, conlatis	inv. ord.	= inverso ordine
damn.	= damnavit, damnaverunt	lac.	= lacuna, lacunam
del.	= delevit, deleverunt	om.	= omisit, omiserunt
dub.	= dubitanter	ref.	= refinxit, refinxerunt
edd.	= editores	restit.	= restituit, restituerunt
exhib.	= exhibet, exhibent	secl.	= secluit, secluserunt
fort.	= fortasse	stat.	= statuit, statuerunt
γρ.	= <i>γράφειν</i>	traie.	= traiecit, traiecerunt
i. m.	= in margine	trib.	= tribuit, tribuerunt
inser.	= inseruit, inseruerunt		

⟨*a*⟩ = *a* addatur [*a*] = *a* deleatur † † = tradita non intellego

SIGLA

**Nomina virorum doctorum, seu editiones,
in apparatu critico decurtata**

Ald(ina), Barn(es), Blom(field), Broad(head), Brod(aeus), Cant(er),
Cob(et), Commel(iniana), Dind(orf), Dobr(ee), Elms(ley), Erf(urdt),
Gar(zya), Har(ry), Hart(ung), Head(lam), Hemst(erhuys), Her-
m(ann), Herv(agiana), Herw(erden), Jacks(on), Jac(obs), Kirch-
(hoff), Lach(mann), Lob(eck), Mad(vig), Matth(iae), Mér(idier),
Milt(on), Murr(ay), Mus(grave), Pears(on), Piers(on), Pors(on),
Port(us), Rass(ow), Reis(ke), Scal(iger), Schae(f(er), Seidl(er),
Steph(anus), Stib(linus), Tyrw(hitt), Valck(enaer), Vict(orius),
Weck(lein), Wil(amowitz)

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΗΡΑΚΛΕΙΔΩΝ ΥΠΟΘΕΣΙΣ

Ἰόλαος υἱὸς μὲν ἦν Ἰφικλέους, ἀδελφιδοῦς δὲ Ἑρα-
κλέους· ἐν νεότητι δ' ἐκείνῳ συστρατευσάμενος ἐν γήρᾳ
τοῖς ἐξ ἐκείνου βοηθὸς εὖνους παρέστη. τῶν γὰρ παίδων ἐξ
ἀπάσης ἐλαυνομένων γῆς ὑπ' Εὐρυσθέως, ἔχων αὐτοὺς
ἦλθεν εἰς Ἀθήνας καὶ κεῖ προσφυγῶν τοῖς θεοῖς ἔσχε τὴν
ἀσφάλειαν Δημοφῶντος τῆς πόλεως κρατοῦντος. Κοπρέως
δὲ τοῦ Εὐρυσθέως κήρυκος ἀποσπᾶν θέλοντος τοὺς
ικέτας ἐκώλυσεν αὐτόν· ὃ δὲ ἀπῆλθε πόλεμον ἀπειλήσας
προσδέχεσθαι. Δημοφῶν δὲ τούτου μὲν ὀλιγώρει·
χρησμῶν δὲ αὐτῷ νικηφόρων γεννηθέντων, εἰς Δήμητρι
τὴν εὐγενεστάτην παρθένων σφάξῃ, τοῖς λόγοις βαρέως
ἔσχε· οὔτε γὰρ ἰδίαν οὔτε τῶν πολιτῶν τινας θυγατέρα
χάριν τῶν ἱκετῶν ἀποκτεῖναι δίκαιον ἡγεῖται. τὴν μαν-
τείαν δὲ προγνοῦσα μία τῶν Ἑρακλέους παίδων, Μακαρία,
τὸν θάνατον ἐκουσίως ὑπέστη. ταύτην μὲν οὖν εὐγενῶς
ἀποθανοῦσαν ἐτίμησαν· αὐτοὶ δὲ τοὺς πολεμίους ἐπι-
γνόντες παρόντας εἰς τὴν μάχην ὥρμησαν . . .

14 Μακαρία: cf. φιλαδέλφων catalogum ap. Myth. Gr. 345 We-
sterm. (cod. 56, 1); Plut. Pelop. 21, 3; prov. βάλλ' ἐς μακαρίαν, de quo
videsis E. L. a Leutsch ad Apost. IV 72 = CPG II 324s. necnon
Erasm. ad I 98 = II 447 L. B.; cf. etiam sch. Ar. eq. 1151 . . . κατ-
έσφαξεν ἐαυτήν [sc. ἡ Μακαρία], ὡς ἐν Ἑρακλείδαις Εὐριπίδης

Codd.: L¹P

Hypothesin totam om. L exhib. L¹P || 8 ἱκέτας Fl: οἰκέτας L¹P ||
11 παρθένων E: παρθένον L¹ prob P | λόγοις L¹P: λογίοις Wil. ||
13 ἱκετῶν Stib.: οἰκετῶν L¹P || 16 ἐτίμησαν E: ἐτίμησεν L¹P

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΙΟΛΑΟΣ

ΚΗΡΥΞ

ΧΟΡΟΣ

ΔΗΜΟΦΩΝ

ΜΑΚΑΡΙΑ ΠΑΡΘΕΝΟΣ

ΘΕΡΑΠΩΝ

ΑΛΚΜΗΝΗ

ΑΓΓΕΛΟΣ

ΕΥΡΥΣΘΕΥΣ

Personarum indicem om. L exhib. L¹P || κῆρυξ Murr.: Κορυεύς
L¹P | θεράπων Stib.: θεράπεινα L¹P

ΙΟΛΑΟΣ

Πάλαι ποτ' ἐστὶ τοῦτ' ἐμοὶ δεδογμένον·
 ὁ μὲν δίκαιος τοῖς πέλας πέφυκ' ἀνὴρ,
 ὁ δ' ἐς τὸ κέρδος λῆμ' ἔχων ἀνειμένον
 πόλει τ' ἄχρηστος καὶ συναλλάσσειν βαρὺς,
 αὐτῷ δ' ἄριστος· οἶδα δ' οὐ λόγῳ μαθῶν. 5
 ἐγὼ γὰρ αἰδοῖ καὶ τὸ συγγενὲς σέβων,
 ἐξὸν κατ' Ἄργος ἡσύχως ναίειν, πόνων
 πλείστων μετέσχον εἰς ἀνὴρ Ἑρακλέει,
 ὅτ' ἦν μεθ' ἡμῶν· νῦν δ', ἐπεὶ κατ' οὐρανὸν
 ναίει, τὰ κείνου τέκν' ἔχων ὑπὸ πτεροῖς 10
 σῶζω τάδ' αὐτὸς δεόμενος σωτηρίας.
 ἐπεὶ γὰρ αὐτῶν γῆς ἀπηλλάχθη πατήρ,
 πρῶτον μὲν ἡμᾶς ἤθελ' Εὐρυσθεὺς κτανεῖν·
 ἄλλ' ἐξέδραμεν· καὶ πόλις μὲν οἴχεται,
 ψυχὴ δ' ἐσώθη. φεύγομεν δ' ἀλώμενοι 15
 ἄλλην ἀπ' ἄλλης ἐξορίζοντες πόλιν.
 πρὸς τοῖς γὰρ ἄλλοις καὶ τόδ' Εὐρυσθεὺς κακοῖς
 ὕβρισμ' ἐς ἡμᾶς ἡξίωσεν ὑβρίσαι·
 πέμπων ὅπου γῆς πυνθάνοιθ' ἰδρυμένους
 κήρυκας ἐξαιτεῖ τε κᾶξείργει χθονός, 20
 πόλιν προτιμῶν Ἄργος· οὐ σμικρὰν φίλων

1—4 Stob. III 10, 1 = 408, 4ss. W.-H. (1 τοῦτό μοι 4 φίλοις
 τ' ᾧ. . . συναλλάξαι) || 3—4 Theod. Metoch. misc. 85 = 558, 22s.
 26s. Müll.-Kiess. sine fabulae nomine (3 ὅστις εἰς τὸ κέρδος αἰεὶ
 λῆμμ' ἀνειμένον ἔχει 4 φίλοις ᾧ. . . συναλλάξαι)

Codd. (LP =) λ

1 Ἰόλαος om. L exhib. L¹P || 5 αὐτῷ L: αὐτῷ P || 8 Ἑρακλέει
 Mr^{sl}: Ἑρακλεῖ λ (et εἰς ὧν L^{2m} ἀνὴρ ὧν P^{1sl}) Ἑρακλῆϊ E^{pc} ||
 10 τὰ κείνου Barn.: τὰ κείνου L τὰ κείνου L² fere κἀκείνου P ||
 11 δεόμενος LP^{ras}: δεχόμενος P || 14 ἐξέδραμεν Reis.: ἐξέδραμον λ ||
 21 post φίλων lacun. stat. Stoessl fort. recte

25 ἔχθραν γενέσθαι, χαῦτόν εὐτυχοῦνθ' ἄμα.
 οἱ δ' ἀσθενῇ μὲν τὰπ' ἐμοῦ δεδορκότες,
 σμικροὺς δὲ τούσδε καὶ πατρὸς τητωμένους,
 τοὺς κρείσσονας σέβοντες ἐξείργουσι γῆς.
 ἐγὼ δὲ σὺν φεύγουσι συμφεύγω τέκνοις
 καὶ σὺν κακῶς πράσσουσι συμπράσσω κακῶς,
 ὀκνῶν προδοῦναι, μή τις ᾧδ' εἴπη βροτῶν·
 "Ἴδεσθ', ἐπειδὴ παισὶν οὐκ ἔστιν πατήρ,
 30 Ἰόλαος οὐκ ἤμυνε συγγενῆς γεγώς.
 πάσης δὲ χώρας Ἑλλάδος τητῶμενοι,
 Μαραθῶνα καὶ σύγκληρον ἐλθόντες χθόνα
 ἱκέται καθεζόμεσθα βώμιοι θεῶν,
 προσωφελῆσαι· πεδία γὰρ τῆσδε χθονὸς
 35 δισσὺς κατοικεῖν Θησέως παῖδας λόγος,
 κλήρω λαχόντας ἐκ γένους Πανδίωνος,
 τοῖσδ' ἐγγὺς ὄντας· ὧν ἑκατι τέρμονας
 κλεινῶν Ἀθηνῶν τόνδ' ἀφικόμεσθ' ὄρον.
 δυοῖν γερόντοι δὲ στρατηγεῖται φυγή·
 40 ἐγὼ μὲν ἀμφὶ τοῖσδε καλχαίνων τέκνοις,
 ἥ δ' αὖ τὸ θῆλυ παιδὸς Ἀλκμήνη γένος
 ἔσωθε ναοῦ τοῦδ' ὑπηγκαλισμένη
 σῶζει· νέας γὰρ παρθένους αἰδούμεθα
 ὄχλῳ πελάζειν κάπιβωμιοστατεῖν.
 45 "Υλλος δ' ἀδελφοί θ' οἷσι πρεσβεύει γένος
 ζητοῦσ' ὅπου γῆς πύργον οἰκούμεθα,
 ἣν τῆσδ' ἀπωθώμεσθα πρὸς βίαν χθονός.

ὦ τέκνα τέκνα, δεῦρο, λαμβάνεσθ' ἐμῶν

48 ὦ τέκνα τέκνα (= Soph. Oed. C. 1457) Tiber. fig. Dem. 26 = Rhet. Gr. VIII 555 W. (= p. 27, 19 Ballaira)

22 γενέσθαι FI: γε θέσθαι λ | χαῦτόν MÉR.: χ' αὐτόν λ || 27 συμπράσσω L: συμπάσχω P || 29 ἔστιν Barn.: ἔστι λ || 31 τη- τῶμενοι L¹P: quid L exhibuerit non patet (τη- in ras. quatuor litterarum) || 38 τόνδ' LP¹: τῶνδ' P || 39 δυοῖν L²P: δυεῖν L^{prob} || 40 καλχαίνων L²P¹: χαλκαίνων P χ. seu καλκαίνων L || 41 αὖ τὸ L: αὐτό P || 42 ὑπηγκαλισμένη L^{cprob} (ἀπ- E) || 45 Ὑλλος L: Ὑλος P || 46 ζητοῦσ' Barn.: ζητοῦσιν λ

πέπλων· ὄρω κήρυκα τόνδ' Εὐρυσθέως
στείχοντ' ἐφ' ἡμᾶς, οὗ διωκόμεσθ' ὑπο
πάσης ἀλῆται γῆς ἀπεστερημένοι. 50

ὦ μῖσος, εἴθ' ὅλοιο χῶ πέμψας <σ> ἀνῆρ·
ὥς πολλά δὴ καὶ τῶνδε γενναίῳ πατρὶ
ἐκ τοῦδε ταύτου στόματος ἡγγειλας κακά.

ΚΗΡΥΞ

- Ἦ πον καθῆσθαι τήνδ' ἔδραν καλήν δοκεῖς 55
πόλιν τ' ἀφίχθαι σύμμαχον, κακῶς φρονῶν·
οὐ γάρ τις ἔστιν δς πάροιθ' αἰρήσεται
τὴν σὴν ἀχρεῖον δύναμιν ἀντ' Εὐρυσθέως.
χώρει· τί μοχθεῖς ταῦτ'; ἀνίστασθαί σε χρὴ
ἐς Ἄργος, οὗ σε λεύσιμος μένει δίκη. 60
- ΙΟ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ μοι βωμὸς ἀρκέσει θεοῦ,
ἐλευθέρα τε γαῖ' ἐν ἧ βεβήκαμεν.
- ΚΗ. βούλη πόνον μοι τῇδε προσθεῖναι χερὶ;
ΙΟ. οὗτοι βία γέ μ' οὐδὲ τούσδ' ἄξεις λαβών.
- ΚΗ. γνώση σύ· μάντις δ' ἦσθ' ἄρ' οὐ καλὸς τάδε. 65
ΙΟ. οὐκ ἂν γένοιτο τοῦτ' ἐμοῦ ζῶντός ποτε.
- ΚΗ. ἅπαιρ'· ἐγὼ δὲ τούσδε, κἂν σὺ μὴ θέλῃς,
ἄξω νομίζων, οὐπὲρ εἰς, Εὐρυσθέως.
- ΙΟ. ὦ τὰς Ἀθήνας δαρὸν οἰκοῦντες χρόνον,
ἀμύνεθ'· ἰκέται δ' ὄντες ἀγοραίου Διὸς 70
βιαζόμεσθα καὶ στέφη μαιίνεται —
πόλει τ' ὄνειδος καὶ θεῶν ἀτιμία.

ΧΟΡΟΣ

- Ἔα ἔα· τίς ἡ βοή βωμοῦ πέλας
ἔστηκε; ποίαν συμφορὰν δείξει τάχα;

52 χῶ M^{ér}.: χ' ὦ L¹P καὶ ὁ L^{prob} | inser. Barn. || 55 κήρυξ
M^{urr}.: Κοπρεύς λ (et sic ubique) || 59 ἀνίστασθαί σε L²P: ἀν-
ίστασθαι σέ L || 60 μένει M^r: μενεῖ λ || 70 ἀμύνεθ' E: ἀμύνετ' L¹
(-ετε L^{prob}) P

- [στρ. 75 — ἴδετε τὸν γέροντ' ἀμαλὸν ἐπὶ πέδῳ
 χύμενον· ὦ τάλας.
 — πρὸς τοῦ ποτ' ἐν γῇ πτώμα δύστηνον πίτνεις;
 IO. ὅδ', ὦ ξένοι, με σοὺς ἀτιμάζων θεοὺς
 ἔλκει βιαίως Ζηνὸς ἐκ προβωμίων.
 80 XO. σὺ δ' ἐκ τίνος γῆς, ὦ γέρον, τετράπτολιν
 ξύνοικον ἤλθες λαόν; ἢ πέρα-
 θεν ἀλίῳ πλάτα
 κατέχετ' ἐκλιπόντες Εὐβοῖδ' ἀκτάν;
 IO. οὐ νησιώτην, ὦ ξένοι, τρίβω βίον,
 85 ἀλλ' ἐκ Μυκηνηῶν σὴν ἀφίγμεθα χθόνα.
 XO. ὄνομα τί σε, γέρον,
 Μυκηναῖος ὠνόμαζεν λεώς;
 IO. τὸν Ἡράκλειον ἴστε πον παραστάτην
 Ἰόλαον· οὐ γὰρ σῶμ' ἀκήρυκτον τόδε.
 90 XO. οἶδ' εἰσακούσας καὶ πρὶν· ἀλλὰ τοῦ ποτε
 ἐν χερὶ σῶ κομίζεις κόρους
 νεοτρεφεῖς; φράσον.
 IO. Ἡρακλέους οἶδ' εἰσὶ παῖδες, ὦ ξένοι,
 ἰκέται σέθεν τε καὶ πόλεως ἀφιγμένοι.
 [ἀντ. 95 XO. τί χρέος; ἢ λόγων πόλεος, ἔνεπέ μοι,
 μελόμενοι τυχεῖν;
 IO. μήτ' ἐκδοθῆναι μήτε πρὸς βίαν θεῶν
 τῶν σῶν ἀποσπασθέντες εἰς Ἄργος μολεῖν.
 KH. ἀλλ' οὔτι τοῖς σοῖς δεσπόταις τάδ' ἀρκέσει,
 100 οἱ σοῦ κρατοῦντες ἐνθάδ' εὐρίσκουσί σε.

75 Hesych. s. v. ἀμαλόν· ἀπαλόν. ἀσθενῇ Εὐριπίδης Ἡρακλεί-
 δαις δηλοῖ

75 s. Choro FI Iolao trib. λ || 75 γέροντ' ἀμαλὸν Hemst. Hesychio
 conl.: γέροντα μάλλον λ || 77 πτώμα L² (ex πτό-?) | πίτνεις, Heath
 auctore, Elms.: πιτνεῖς L πιτνεῖ P || 80 σὺ δ' Tyrw.: ὅδ' λ | τετρά-
 πτολιν L: τετράπτολιν P || 82 ἀλίῳ E: ἀλίῳ λ || 83 κατέχετ' Herm.:
 κατέσχετ' λ | Εὐβοῖδ' Seidl.: Εὐβοῖδ' λ || 87 ὠνόμαζεν Elms.:
 ὠνόμαξε λ | λεώς L¹P: λαός LL² || 90 τοῦ L¹: ποῦ λ | ποτε/ἐν Wil.:
 ποτ' ἐν λ || 91 χερὶ λ: χειρὶ L² || 95 πόλεος Elms.: πόλεως λ | ἔνεπέ
 Herm.: ἔνεπε λ || 96 μελόμενοι Cant.: μελομένῳ λ

- XO. εἰκὸς θεῶν ἰκτῆρας αἰδεῖσθαι, ξένε,
 καὶ μὴ βιαίῳ χειρὶ δαιμόνων
 ἀπολείπειν σ' ἔδη·
 πότνια γὰρ Δίκα τάδ' οὐ πείσεται.
 KH. ἔκπεμπέ νυν γῆς τούσδε τοὺς Εὐρυσθέως, 103
 κοῦδ' ἐν βιαίῳ τῇδε χρήσομαι χειρί.
 XO. ἄθεον ἱκεσίαν
 μεθεῖναι πόλει ξένων προστροπᾶν.
 KH. καλὸν δέ γ' ἔξω πραγμάτων ἔχειν πόδα,
 εὐβουλίας τυχόντα τῆς ἀμείνονος. 110
 XO. οὐκοῦν τυράννῳ τῆσδε γῆς φράσαντά σε
 χρῆν ταῦτα τολμᾶν, ἀλλὰ μὴ βία ξένους
 θεῶν ἀφέλκειν, γῆν σέβοντ' ἐλευθέραν;
 KH. τίς δ' ἐστὶ χώρας τῆσδε καὶ πόλεως ἄναξ;
 XO. ἐσθλοῦ πατρὸς παῖς Δημοφῶν ὁ Θησέως. 115
 KH. πρὸς τοῦτον ἄγῶν ἄρα τοῦδε τοῦ λόγου
 μάλιστ' ἂν εἴη· τᾶλλα δ' εἴρηται μάτην.
 XO. καὶ μὴν ὁδ' αὐτὸς ἔρχεται σπουδὴν ἔχων
 Ἀκάμας τ' ἀδελφός, τῶνδ' ἐπήκοοι λόγων.

ΔΗΜΟΦΩΝ

- Ἐπεὶπερ ἔφθης πρέσβυς ὦν νεωτέρους 120
 βοηδρομήσας τήνδ' ἐπ' ἐσχάραν Διός,
 λέξον, τίς ὄχλον τόνδ' ἀθροίζεται τύχη;

109–110 Stob. IV 16, 12 = 396, 9s. W.-H. (δέ γ' ἔξω] δ' ἔξω)

102 χειρὶ λ: χειρὶ Herv.² || 103 ἀπολείπειν σ' (Iolaum scil.) L²P: ἀπολείπει γ' (an τ'?) L ἀπολιπεῖν σ' Seidl. || 108 προστροπᾶν Cant.: πρὸς τὸ πᾶν λ || 110 post hunc versum lac. quinque vv., qui vv. 90–94 responderent, stat. Kirch., monente Elms.: non opus, siquidem 90–94 mesodon haberi possunt (cf. K. Münscher, Hermes 62, 1927, 162). totam autem πάροδον hocce compositionis schemate adhibito esse contextam acute contendit (per litteras mihi missas) W. Biehl: 18 (55–72): 38 [= trim. 11 (73–74. 77–80. 84–85. 88–90) + 11 (93–94. 97–101. 105–106. 109–110) + metr. 11 (75–76. 81–83. 86–87) + 3 (91–92) + 11 (95–96. 102–104. 107–108)]: 9 (111–119, i. e. 49 trim.: 25 metr. || 115 Chori notam om. L exhib. L²P (del. autem P¹) || 116 κήρυκος notam (Κορυ. scil.) om. λ exhib. E | τοῦτον ἄγῶν Herm.: τοῦτον ἄγῶν λ τόνδ' ἄγῶν τις L² | ἄρα Barn.: ἄρα λ || 117 ante μάλιστ' L^{aras} P καὶ

- ΧΟ. *ικέται κάθηνται παῖδες οἷδ' Ἡρακλέους*
βωμὸν καταστέφαντες, ὥς ὄρᾱς, ἄναξ,
125 *πατρός τε πιστὸς Ἰόλεως παραστάτης.*
- ΔΗ. *τί δῆτ' ἰνυμῶν ἦδ' ἐδεῖτο συμφορά;*
- ΧΟ. *βία νιν οὔτος τῆσδ' ἀπ' ἐσχάρας ἄγειν*
ζητῶν βοήν ἔστησε κᾶσφηλεν γόνυ
γέροντος, ὥστε μ' ἐκβαλεῖν οἴκτῳ δάκρυ.
- 130 ΔΗ. *καὶ μὴν στολήν γ' Ἑλληνα καὶ ῥυθμὸν πέπλων*
ἔχει, τὰ δ' ἔργα βαρβάρου χερὸς τάδε.
σὸν δὴ τὸ φράζειν ἐστί, μὴ μέλλειν τ', ἐμοὶ
ποίας ἀφῖξαι δεῦρο γῆς ὄρους λιπῶν;
- ΚΗ. *Ἀργεῖός εἰμι· τοῦτο γὰρ θέλεις μαθεῖν·*
135 *ἐφ' οἷσι δ' ἦκω καὶ παρ' οὗ λέγειν θέλω.*
πέμπει Μυκηνῶν δεῦρό μ' Εὐρυσθεὺς ἄναξ
ἄξοντα τούσδε· πολλὰ δ' ἦλθον, ὦ ξέने,
δίκαι' ὁμαρτῇ δρᾶν τε καὶ λέγειν ἔχων.
- Ἀργεῖος ὢν γὰρ αὐτὸς Ἀργείους ἄγω*
140 *ἐκ τῆς ἐμαντοῦ τούσδε δραπετάς ἔχων,*
νόμοισι τοῖς ἐκεῖθεν ἐψηφισμένους
θανεῖν· δίκαιοι δ' ἐσμέν οἰκοῦντες πόλιν
αὐτοὶ καθ' αὐτῶν κυρίους κραίνειν δίκας.
πολλῶν δὲ κᾶλλων ἐστίας ἀφιγμένων,
145 *ἐν τοῖσιν αὐτοῖς τοισίδ' ἔσταμεν λόγοις,*
κουδεὶς ἐτόλμησ' ἴδια προσθέσθαι κακά.
ἀλλ' ἢ τιν' ἐς σὲ μωρίαν ἐσκεμμένοι
δεῦρ' ἦλθον ἢ κίνδυνον ἐξ ἀμηχάνων
ῥίπτοντες, εἴτ' οὖν εἴτε μὴ γενήσεται·
150 *οὐ γὰρ φρενήρη γ' ὄντα σ' ἐλπίζουσί που*
μόνον τσαύτης ἦν ἐπῆλθον Ἑλλάδος
τὰς τῶνδ' ἀβούλους συμφορὰς κατοικτιεῖν.

125 Ἰόλεως L¹P: Ἰόλαος L^{pro}b || 128 κᾶσφηλεν L²: κᾶσφηλε λ ||
129 μ' ἐκβαλεῖν Reis.: μὴ βαλεῖν λ μοι βαλεῖν L² || 132 τ' L²:
om. λ || 135 καὶ παρ' οὗ . . . θέλω Stib.: καίπερ οὐ . . . θέλων λ ||
138 ὁμαρτῇ L^{pro}as: ἀμαρτῇ λ || 140 τούσδε P¹: τούτους γε L^{pro}b ||
145 τοῖσιν . . . τοισίδ' Cant.: τοῖσι δ' . . . τοῖσιν L¹ τοῖς τι δ'
. . . τοῖσιν P || 147. 148 ἢ . . . ἢ Jac.: εἴ . . . εἰς λ || 149 ῥίπτοντες
Elms.: ῥίπτουντες λ || 152 τῶνδ' quibusdam suspectum def.

φέρ' ἀντίθες γάρ· τούσδε τ' ἐς γαῖαν παρείς
 ἡμᾶς τ' ἐάσας ἐξάγειν, τί κερδανεῖς;
 τὰ μὲν παρ' ἡμῶν τοιάδ' ἔστι σοι λαβεῖν, 155
 Ἄργους τοσήνδε χεῖρα τήν τ' Εὐρουσθέως
 ἰσχὺν ἅπασαν τῇδε προσθέσθαι πόλει.
 ἦν δ' ἐς λόγους τε καὶ τὰ τῶνδ' οἰκτίσματα
 βλέψας πεπανθῆς, ἐς πάλην καθίσταται
 δορὸς τὸ προᾶγμα· μὴ γὰρ ὥς μεθήσομεν 160
 δόξης ἀγῶνα τόνδ' ἄτερ χαλυβδικοῦ.
 τί δῆτα φήσεις, ποῖα πεδί' ἀφαιρεθεῖς,
 τί ῥυσιασθεῖς, πόλεμον Ἀργεῖοις ἔχειν;
 ποίοις δ' ἀμύνων συμμαχοῖς, τίνος δ' ὕπερ
 θάψεις νεκροὺς πεσόντας; ἦ κακὸν λόγον 165
 κτήσῃ πρὸς ἀστῶν, εἰ γέροντος οὐνεκα,
 τύμβου, τὸ μηδὲν ὄντος, ὥς εἰπεῖν ἔπος,
 παίδων τε τῶνδ', ἐς ἄντλον ἐμβήσῃ πόδα.
 ἐρεῖς, τὸ λῶστον, ἐλπίδ' εὐρήσειν μόνον·
 καὶ τοῦτο πολλῶ τοῦ παρόντος ἐνδεές. 170
 κακῶς γὰρ Ἀργεῖοισιν οἷδ' ὠπλισμένοι
 μάχονται· ἂν ἠβήσαντες, εἴ <τι> τοῦτό σε
 ψυχὴν ἐπαίρει· χοὺν μέσῳ πολὺς χρόνος,
 ἐν ᾧ διεργασθεῖτ' ἄν. ἀλλ' ἐμοὶ πιθοῦ·
 δοὺς μηδέν, ἀλλὰ τᾶμ' ἐὼν ἄγειν ἐμὲ 175
 κτῆσαι Μυκῆνας, μηδ' ὅπερ φιλεῖτε δοᾶν
 πάθῃς σὺ τοῦτο, τοὺς ἀμείνονας παρὸν
 φίλους ἐλέσθαι, τοὺς κακίονας λαβών.

P. Maas ap. A. Garzya, *Dioniso* 20, 1957, 65 | ἀβούλους λ: ἀβούλως
 Kirch. | κατοικτιεῖν Elms.: κατοικτίσειν E^{sl} κατοικτίσεις λ
 153 τ' Reis.: γ' λ || 159 πεπανθῆς L² P¹: ἐπανθῆς L πεπαρθῆς
 P^{prob} | πάλην P¹ E: πάλιν λ || 161 δόξης . . . χαλυβδικοῦ Barn.:
 δόξης . . . χαλυβικοῦ λ || 163 τί ῥυσιασθεῖς Kirch.: Τιρυνθίοις θῆς λ
 Τιρυνθίοις λῆς Scal. Barn. (qui φήσεις;) | Ἀργεῖοις L^c (seu L²) P:
 Ἀργεῖοις L || 165 ἦ Barn.: ἦ λ || 168 τε L²: om. λ || 171 ὠπλισμένοι
 L² P: ὀπλισμένοι L^{prob} || 172 ἂν ἠβήσαντες Vict.: ἀνηβήσαντες λ |
 inser. Elms. || 173 χοὺν M^{er}: χ' ὦν L¹ P καὶ οὖν L^{prob} || 178 λα-
 βών Reis.: λάβης λ

- 180 ΧΟ. τίς ἂν δίκην κρίνειεν ἢ γνοίῃ λόγον,
 πρὶν ἂν παρ' ἀμφοῖν μῦθον ἐκμάθῃ σαφῶς;
 ΙΟ. ἄναξ — ὑπάρχει μὲν τόδ' ἐν τῇ σῇ χθονί —
 εἰπεῖν ἀκοῦσαί τ' ἐν μέρει πάρεστί μοι,
 κοῦδεῖς μ' ἀπώσσει πρόσθεν, ὥσπερ ἄλλοθεν.
 ἡμῖν δὲ καὶ τῷδ' οὐδέν ἐστιν ἐν μέρει·
 185 ἐπεὶ γὰρ Ἄργους οὐ μέτεσθ' ἡμῖν ἔτι,
 ψήφῳ δοκῆσαν, ἀλλὰ φεύγομεν πάτραν,
 πῶς ἂν δικαίως ὥς Μυκηναίους ἄγοι
 ὧδ' ὄντας ἡμᾶς, οὓς ἀπήλασαν χθονός;
 ξένοι γὰρ ἐσμεν.

- ἢ τὸν Ἑλλήνων ὄρον
 190 φεύγειν δικαιοῦθ' ὅστις ἂν τᾶργος φύγῃ;
 οὐκ οὖν Ἀθήνας γ'· οὐ γὰρ Ἀργείων φόβῳ
 τοὺς Ἡρακλείους παῖδας ἐξελῶσι γῆς.
 οὐ γάρ τι Τραχίς ἐστιν οὐδ' Ἀχαικὸν
 πόλισμ', ὅθεν σὺ τούσδε, τῇ δίκῃ μὲν οὔ,
 195 τὸ δ' Ἄργος ὀγκῶν, οἷάπερ καὶ νῦν λέγεις,
 ἤλαντες ἱέτας βωμίους καθημένους.
 εἰ γὰρ τόδ' ἔσται καὶ λόγους κρινοῦσι σούς,
 οὐκ οἶδ' Ἀθήνας τάσδ' ἐλευθέρας ἔτι.
 ἀλλ' οἶδ' ἐγὼ τὸ τῶνδε λῆμα καὶ φύσιν·
 200 θνήσκειν θελήσους· ἢ γὰρ αἰσχύνῃ <πάρος>
 τοῦ ζῆν παρ' ἐσθλοῖς ἀνδράσιν νομίζεται.

πόλιν μὲν ἀρκεῖ· καὶ γὰρ οὖν ἐπίφθονον
 λίαν ἐπαινεῖν ἐστι, πολλάκις δὲ δὴ
 καὐτὸς βαρυνθεὶς οἶδ' ἄγαν αἰνούμενος.

179–180 Stob. IV 5, 2 = 198, 7s. W.-H. (κρίνειεν . . . δοίῃ)

179 Choro Elms. Demophonti trib. λ | κρίνειεν Port. (vel κρίνει
 ἂν): κρίνειεν λ Stob. || 184 ἐν μέρει λ (aliter quidem dictum ac ad
 v. 182): ἐν μέσῳ Valck. || 185 οὐ μέτεσθ' Dobr.: οὐδέν ἐσθ' λ (e v.
 184 ut vid. repetitum) || 190 δικαιοῦθ' LP¹: -οὔτ' P | φύγῃ Elms.:
 φύγοι λ || 191 οὐ γὰρ Steph.: οὐκ ἄρ' λ || 193 Ἀχαικὸν L²P¹: Ἀχαι-
 κὸν λ || 197 κρινοῦσι Heath: κρίνουσι λ || 198 οὐκ οἶδ' λ: οὐ φημ'
 Kirch. || 200 ἢ LP^{ar2s}: ἐνδεῶς P^{isl} | πάρος Reis.: βάρος L² (qui
 λείπ. L^{s1} del.) || 201 ἀνδράσιν LP¹: ἀνδράσι P | νομίζεται L²P: κο-
 μίζεται L || 203. 204 λίαν . . . ἄγαν λ: λίαν γ' . . . ἄγαν γ' L²

- σοὶ δ' ὥς ἀνάγκη τούσδε βούλομαι φράσαι 205
 σῶζειν, ἐπεὶ περ τῆσδε προστατεῖς χθονός.
 Πιτθεὺς μὲν ἐστὶ Πέλοπος, ἐκ δὲ Πιτθέως
 Αἴθρα, πατὴρ δ' ἐκ τῆσδε γεννᾶται σέθεν
 Θησεύς. πάλιν δὲ τῶνδ' ἀνειμί σοι γένος.
 Ἑρακλῆς ἦν Ζηνὸς Ἀλκμήνης τε παῖς, 210
 κείνη δὲ Πέλοπος θυγατρός. αὐτανεψίων
 πατὴρ ἂν εἴη σός τε χῶ τούτων γεγώς.
 γένους μὲν ἦκεις ὧδε τοῖσδε, Δημοφῶν·
 ἃ δ' ἐκτὸς ἤδη τοῦ προσήκοντός σε δεῖ
 τεῖσαι λέγω σοι παισί· φημὶ γάρ ποτε 215
 σύμπλους γενέσθαι τῶνδ' ὑπασπίζων πατρὶ
 ζωστήρα Θησεῖ τὸν πολυκτόνον μετὰ·
 Αἰδου τ' ἐρυμνῶν ἐξανήγαγεν μυχῶν
 πατέρα σόν· Ἑλλὰς πᾶσα τοῦτο μαρτυρεῖ.
 ὧν ἀντιδοῦναί σ' οἶδ' ἀπαιτοῦσιν χάριν. 220
 [μήτ' ἐκδοθῆναι μήτε πρὸς βίαν θεῶν
 τῶν σῶν ἀποσπασθέντες ἐκπεσεῖν χθονός.]
 σοὶ γὰρ τόδ' αἰσχρὸν χωρὶς ἔντι πόδα κακῶν,
 ἱκέτας ἀλήτας συγγενεῖς, οἴμοι κακῶς —
 βλέπον πρὸς αὐτούς, βλέπον — ἔλκεσθαι βία. 225
 ἀλλ' ἄντομαί σε καὶ καταστέφω χερσίν,
 μή, πρὸς γενείου, μηδαμῶς ἀτιμάσης
 τοὺς Ἑρακλείους παῖδας ἐς χέρας λαβῶν·
 γενοῦ δὲ τοῖσδε συγγενῆς, γενοῦ φίλος
 πατὴρ ἀδελφὸς δεσπότης· ἅπαντα γὰρ 230
 ταῦτ' ἐστὶ κρείσσω πλήν ὑπ' Ἀργείοις πεσεῖν.
 ΧΟ. ὦκτιρ' ἀκούσας τούσδε συμφορᾶς, ἄναξ.
 τὴν δ' εὐγένειαν τῆς τύχης νικωμένην
 νῦν δὴ μάλιστ' ἐσεῖδον· οἶδε γὰρ πατρὸς

233—235 Stob. IV 43, 6 = 955, 2ss. W.-H.

205 σοὶ L: σὺ P || 211 αὐτανεψίων Reisig: αὐτανεψίω λ || 212 χῶ
 Mér. (χῶ Kirch.): καὶ λ || 218 ἐξανήγαγεν L² P¹: ἐξανήγαγε λ ||
 220 ἀπαιτοῦσιν L² P: ἀπαιτοῦσι L || 221—222 secl. Piers. || 223 ἐντι
 πόδα κακῶν Har.: ἐν τε πόλει κακόν λ ἐν πόλει τ' ἴσον Jacks. ἐν τε
 <τῇ> πόλει Erf. || 224 κακῶς λ: κακῶν L² fort. recte || 227 μή Kirch.:
 καὶ λ ναὶ L² || 232 τούσδε συμφορᾶς λ: τάσδε συμφορᾶς Mr^P

- 235 ἐσθλοῦ γεγῶτες δυστυχοῦς ἀναξίως.
ΔΗ. τρισαί μ' ἀναγκάζουσι † συμφορᾶς † ὁδοί,
Ἴόλαε, τοὺς σοὺς μὴ παρώσασθαι ξένους·
τὸ μὲν μέγιστον Ζεὺς, ἐφ' οὗ σὺ βώμιος
θακεῖς νεοσσῶν τήνδ' ἔχων πανήγυριν·
240 τὸ συγγενές τε καὶ τὸ προυφείλειν καλῶς
πράσσειν παρ' ἡμῶν τούσδε πατρώαν χάριν·
τό τ' αἰσχρόν, οὗπερ δεῖ μάλιστα φροντίσαι·
εἰ γὰρ παρήσω τόνδε συλᾶσθαι βία
ξένου πρὸς ἀνδρὸς βωμόν, οὐκ ἐλευθέραν
245 οἰκεῖν δοκήσω γαῖαν· Ἀργείων δ' ὄκνω
ικέτας προδοῦναι καὶ τάδ' ἀγχόνης πέλας.
ἀλλ' ὄφελος μὲν εὐτυχέστερος μολεῖν,
ὅμως δὲ καὶ νῦν μὴ τρέσης ὅπως σέ τις
σὺν παισὶ βωμοῦ τοῦδ' ἀποσπάσει βία.
250 σὺ δ' Ἄργος ἐλθὼν ταῦτά τ' Εὐρυσθεῖ φράσον,
πρὸς τοῖσδέ τ', εἴ τι τοισίδ' ἐγκαλεῖ ξένοις,
δίκης κυρήσειν· τούσδε δ' οὐκ ἄξις ποτέ.
ΚΗ. οὐκ ἦν δίκαιον ἧ τι καὶ νικῶ λόγῳ;
ΔΗ. καὶ πῶς δίκαιον τὸν ικέτην ἄγειν βία;
255 ΚΗ. οὐκὼν ἐμοὶ τό γ' αἰσχρόν, ἀλλ' οὐ σοὶ βλάβος;
ΔΗ. ἐμοὶ γ', ἐάν σοι τούσδ' ἐφέλκεσθαι μεθῶ.
ΚΗ. σὺ δ' ἐξόριζε, κᾶτ' ἐκεῖθεν ἄξομεν.
ΔΗ. σκαιὸς πέφυκας τοῦ θεοῦ πλείω φρονῶν.
ΚΗ. δεῦρ', ὥς ἔοικε, τοῖς κακοῖσι φευκτέον.
260 ΔΗ. ἅπασι κοινὸν ῥῆμα δαιμόνων ἔδρα.
ΚΗ. ταῦτ' οὐ δοκήσει τοῖς Μυκηναίοις ἴσως.
ΔΗ. οὐκὼν ἐγὼ τῶν γ' ἐνθάδ' εἰμὶ κύριος;

236 συμφορᾶς damn. Gar. (cf. 232) συννοίας F. W. Schmidt ||
237 ξένους λ: λόγους Kirch. || 238 βώμιος Steph.: βωμίους λ ||
242 τό τ' L: τοδ' P || 243 συλᾶσθαι λ: συλλᾶσθαι L² || 245 s. in-
terp. Jacks. || 245 Ἀργείων Dobr.: Ἀργείοις λ | ὄκνω Mus.:
ὀκνῶ λ || 247 εὐτυχέστερος Mr: εὐτυχέστερον λ || 249 ἀποσπάσει
Elms.: ἀποσπάση λ || 251 τοῖσδέ τ' Mus.: τοῖσδ' ἔτ' λ | τοισίδ':
τοῖσι δ' λ τοῖσι γ' L² fort. recte || 252 κυρήσειν Bothe: κυρή-
σει L^{pas} κυρήσειε P || 255 τό γ' Hart.: τόδ' λ | ἀλλ' οὐ Mus.:
ἀλλὰ λ | σοὶ Mr^{pc}: σὺ λ (cf. 372) || 262 τῶν γ' Wil.: τῶνδ' λ

- ΚΗ. βλάπτων <γ> ἐκείνους μηδέν, ἣν σὺ σωφρονῆς.
 ΔΗ. βλάπτεσθ', ἐμοῦ γε μὴ μαιίνοντος θεούς.
 ΚΗ. οὐ βούλομαί σε πόλεμον Ἀργείοις ἔχειν. 265
 ΔΗ. καὶ γὰρ τοιοῦτος· τῶνδε δ' οὐ μεθήσομαι.
 ΚΗ. ἄξω γε μέντοι τοὺς ἐμούς ἐγὼ λαβών.
 ΔΗ. οὐκ ἄρ' ἐς Ἄργος ῥαδίως ἄπει πάλιν.
 ΚΗ. πειρώμενος δὴ τοῦτό γ' αὐτίκ' εἴσομαι.
 ΔΗ. κλαίων ἄρ' ἄψῃ τῶνδε κοῦκ ἐς ἀμβολάς. 270
 ΧΟ. μὴ πρὸς θεῶν κήρυκα τολμήσης θενεῖν.
 ΔΗ. εἰ μὴ γ' ὁ κῆρυξ σωφρονεῖν μαθήσεται.
 ΧΟ. ἀπελθε·
 καὶ σὺ τοῦδε μὴ θίγῃς, ἄναξ.
 ΚΗ. στείχω· μιᾶς γὰρ χειρὸς ἀσθενῆς μάχη.
 ἥξω δὲ πολλὴν Ἄρεος Ἀργείου λαβών 275
 πάγχαλκον αἰχμὴν δεῦρο. μυρῖοι δέ με
 μένουσιν ἀσπιστῆρες Εὐρυσθεύς τ' ἄναξ
 αὐτὸς στρατηγῶν· Ἀλκάθου δ' ἐπ' ἐσχάτοις
 караδοκῶν τάνθενδε τέρμασιν μένει.
 λαμπρὸς δ' ἀκούσας σὴν ὕβριν φανήσεται 280
 σοὶ καὶ πολίταις γῇ τε τῇδε καὶ φυτοῖς·
 μάτην γὰρ ἦβην ὧδέ γ' ἂν κεκτῆμεθα
 πολλὴν ἐν Ἄργει, μὴ σε τιμωρούμενοι.
 ΔΗ. φθείρου· τὸ σὸν γὰρ Ἄργος οὐ δέδοικ' ἐγώ.
 ἐνθένδε δ' οὐκ ἔμελλες αἰσχύνας ἐμὲ 285
 ἄξειν βία τοῦσδ'· οὐ γὰρ Ἀργείων πόλει
 ὑπήκοον τήνδ' ἀλλ' ἐλευθέραν ἔχω.
 ΧΟ. ὦρα προνοεῖν, πρὶν ὄροις πελάσαι
 στρατὸν Ἀργείων·
 μάλα δ' ὀξὺς Ἄρης ὁ Μυκηναίων, 290
 ἐπὶ τοῖσι δὲ δὴ μάλλον ἔτ' ἢ πρὶν.
 πᾶσι γὰρ οὗτος κήρυξι νόμος
 δις τόσα πυργοῦν τῶν γιγνομένων.

263 inser. Elms. | ἣν Matth.: ἂν λ || 271 θενεῖν Elms.: θένειν λ ||
 279 μένει L²: μένειν λ || 282 ἦβην L: ὕβριν P | κεκτῆμεθα Brunck:
 κεκτώμεθα λ || 285 ἐνθένδ' L: ἐνθένδ' P

295 πόσα νιν λέξειν βασιλεῦσι δοκεῖς,
ὥς δεῖν' ἔπαθεν καὶ παρὰ μικρὸν
ψυχὴν ἤλθεν διακναῖσαι;

IO. οὐκ ἔστι τοῦδε παισὶ κάλλιον γέρας,
ἢ πατρὸς ἐσθλοῦ καγαθοῦ πεφυκέναι
γαμεῖν τ' ἀπ' ἐσθλῶν· ὃς δὲ νικηθεὶς πόθῳ
800 κακοῖς ἐκοινώνησεν, οὐκ ἐπαινέσω,
τέκνοις ὄνειδος οὖνεχ' ἡδονῆς λιπεῖν.
τὸ δυστυχὲς γὰρ ἡγέσθαι ἀμύνεται
τῆς δυσγενείας μᾶλλον· ἡμεῖς γὰρ κακῶν
ἐς τοῦσχατον πεσόντες ὑψομεν φίλους
305 καὶ ξυγγενεῖς τούσδ', οἱ τοσῆσδ' οἰκουμένης
Ἑλληνίδος γῆς τῶνδε προύστησαν μόνοι.
δοτ', ὦ τέκν', αὐτοῖς χεῖρα δεξιάν, δότε·
ὕμεις τε παισί, καὶ πέλας προσέλθετε.
ὦ παῖδες, ἐς μὲν πεῖραν ἤλθομεν φίλων·
310 ἦν δ' οὖν ποθ' ὑμῖν νόστος ἐς πάτραν φανῇ
καὶ δώματ' οἰκήσητε καὶ τιμὰς πατρός,
σωτῆρας αἰεὶ καὶ φίλους νομίζετε,
καὶ μήποτ' ἐς γῆν ἐχθρὸν αἵρεσθαι δόρυ
μεμνημένοι τῶνδ', ἀλλὰ φιλτάτην πόλιν
315 πασῶν νομίζετ'. ἄξιοι δ' ὑμῖν σέβειν
οἱ γῆν τοσῆνδε καὶ Πελασγικὸν λεῶν
ἡμῶν ἀπηλλάξαντο πολεμίους ἔχειν,

297—304 Stob. IV 29^c, 46 = 720, 14ss. W.-H. (302 ἡ εὐγένει' | 303 δυσμενείας A | 304 εἰς . . . εὐρομεν) || 297—298 Stob. IV 25, 3 = 619, 10s. W.-H. Orion flor. Eur. 9 = 56 Schneid. apophtheg. Vind. 141 = 25 Wachs. corp. Paris. 736 Elt. (297 οὐκ ἔστι] οὐκέτι S Stob. | παισὶ τοῦδε Stob. A Or. Vind. παισὶ τούτου Stob. SM Paris.) | Stob. flor. 88, 7 Mein. | Stob. IV 25, 3 = 620, 1 ss. W.-H. (297 παισὶ τοῦδε A παισὶ τούτου SM. versum autem 298 tertius sequitur perperam conglutinator = fr. 949 N.², quod v. infra p. 42)

294 βασιλεῦσι L: βασιλεύσει P || 295 ἔπαθεν L²: ἔπαθε λ || 296 ἤλθεν L²: ἤλθε λ || 299—301 pluries seu expunctos seu temptatos def. Gar., Maia 8, 1956, 287 u. ad 289 || 304 ἐς L (εἰς): εἰ P || 305 οἱ L: ἦ P || 310 ὑμῖν E^{pc}: ἡμῖν λ || 315 νομίζετ' L¹P: νομίζεται L^{prob} | ἄξιοι δ' Elms.: ἄξιον λ

πτωχοὺς ἀλήτας εἰσορῶντες ἀλλ' ὅμως
οὐκ ἐξέδωκαν οὐδ' ἀπήλασαν χυθονός.

- ἐγὼ δὲ καὶ ζῶν καὶ θανών, ὅταν θάνω, 320
πολλῷ σ' ἐπαίνῳ Θησέως, ὃ τᾶν, πέλας
ὑψηλὸν ἄρῳ καὶ λέγων τάδ' εὐφρανῶ,
ὥς εὖ τ' ἐδέξω καὶ τέκνοισιν ἤρκεσας
τοῖς Ἡρακλείοις, εὐγενῆς δ' ἂν Ἑλλάδα 325
σώζεις πατρώαν δόξαν, ἐξ ἐσθλῶν δὲ φῦς
οὐδὲν κακίων τυγχάνεις γεγώς πατρός,
παύρων μετ' ἄλλων· ἓνα γὰρ ἐν πολλοῖς ἴσως
εὖροις ἂν ὅστις ἐστὶ μὴ χείρων πατρός.
- ΧΟ. αἰεί ποθ' ἦδε γαῖα τοῖς ἀμηχάνοις 330
σὺν τῷ δικαίῳ βούλεται προσωφελεῖν.
τοιγὰρ πόνουσ δὴ μυρίους ὑπὲρ φίλων
ἤνεγκε, καὶ νῦν τόνδ' ἀγῶν' ὀρῶ πέλας.
- ΔΗ. σοί τ' εὖ λέλεκται, καὶ τὰ τῶνδ' ἀνχῶ, γέρον, 335
τοιαῦτ' ἔσεσθαι· μνημονεύσεται χάρις.
καὶ γὰρ μὲν ἀστῶν σύλλογον ποιήσομαι,
τάξω δ' ὅπως ἂν τὸν Μυκηναίων στρατὸν
πολλῇ δέχωμαι χειρί· πρῶτα μὲν σκοποὺς
πέμπω πρὸς αὐτόν, μὴ λάθῃ με προσπεσών
ταχὺς γὰρ Ἄργει πᾶς ἀνὴρ βοηδρόμος·
μάντις τ' ἀνδροίσας θύσομαι. σὺ δ' ἐς δόμους 340
σὺν παισὶ χώρει, Ζηνὸς ἐσχάραν λιπών.
εἰσὶν γὰρ οἱ σου, κἂν ἐγὼ θυραῖος ὦ,
μέριμναν ἔξουσ'· ἀλλ' ἴθ' ἐς δόμους, γέρον.
- ΙΟ. οὐκ ἂν λίποιμι βωμόν· ἐξώμεσθα δὴ 345
ἰκέται μένοντες ἐνθάδ' εὖ πρᾶξαι πόλιν·
ὅταν δ' ἀγῶνος τοῦδ' ἀπαλλαχθῇ καλῶς,

327 (ἔνα)—328 Apost. VII 48e (= CPG II 406, 23s.) = Arsen.
viol. 23, 96 W.

320 θάνω Brod.: θάνης λ || 321 ὃ τᾶν P¹ (ὃ τὰν λ): ἐστὼς
Broad. || 322 ἄρῳ Elms.: αἶρω λ || 323 ὥς L: ὥς δ' P || 338 λά-
θη L: λάβη P || 342 εἰσὶν L: εἰσι P | οἱ σου κἂν L¹P: οἷς οὐκ
ἂν L^{prob} || 344 ἐξώμεσθα Elms.: ἐζόμεσθα λ || 346 ἀπαλλαχθῇ λ:
ἀπαλλαχθῆς L¹

ἵμεν πρὸς οἴκους. θεοῖσι δ' οὐ κακίουσιν
 χρώμεσθα συμμάχοισιν Ἀργείων, ἄναξ·
 τῶν μὲν γὰρ Ἥρα προστατεῖ, Διὸς δάμαρ,
 350 ἡμῶν δ' Ἀθάνα. φημὶ δ' εἰς εὐπραξίαν
 καὶ τοῦθ' ὑπάρχειν, θεῶν ἀμεινόνων τυχεῖν·
 νικωμένη γὰρ Παλλὰς οὐκ ἀνέξεται.

[στρ. ΧΟ. εἰ σὺ μέγ' ἀνχεῖς, ἔτεροι
 σοῦ πλέον οὐ μέλονται,
 355 <ὦ> ξεῖν' Ἀργόθεν ἐλθὼν,
 μεγαληγορίαισι δ' ἐμὰς
 φρένας οὐ φοβήσεις.
 μήπω ταῖς μεγάλαισιν οὐ-
 τω καὶ καλλιχόροις Ἀθά-
 360 ναις εἴη· σὺ δ' ἄφρων, ὃ τ' Ἀρ-
 γει Σθενέλου τύραννος.

[ἀντ. ὅς πόλιν ἐλθὼν ἑτέραν
 οὐδὲν ἐλάσσον' Ἀργους,
 θεῶν ἱκτῆρας ἀλάτας
 365 καὶ ἐμὰς χθονὸς ἀντομένους
 ξένος ὢν βιαίως
 ἔλκεις, οὐ βασιλεῦσιν εἰ-
 ξας, οὐκ ἄλλο δίκαιον εἰ-
 πῶν· ποῦ ταῦτα καλῶς ἂν εἰ-
 370 η παρὰ γ' εὖ φρονοῦσιν;

[ἐπ. εἰρήνην μὲν ἐμοί γ' ἀρέσκει·
 σὺ δ', ὦ κακόφρων ἄναξ,
 λέγω, εἰ πόλιν ἤξεις,

347 κακίουσιν L²P: κακίοσι L || 350 Ἀθάνα Pors.: Ἀθηνᾶ λ ||
 355 inser. Erf. | ἐλθὼν λ: ἐπελθὼν L² || 356 δ' λ: δέ γ' L² ||
 358 μεγάλαισιν λ: μεγάλαις L^{ras} (-αῖσιν restit. L²) || 359 Ἀθά-
 ναις L²: Ἀθήναις λ || 365 ἀντομένους Nauck: ἀντεχομένους λ ||
 372 σὺ λ: σοὶ Cant. (cf. 255) | κακόφρων λ: κακόφρον L¹

οὐχ οὕτως ἃ δοκεῖς κυρήσεις.
οὐ σοὶ μόνῳ ἔγχος οὐδ' 375
ἱτέα κατάχαλκός ἐστιν.
ἀλλ' οὐ, πολέμων ἐραστά,
μή μοι δορὶ συνταράξεις
τὰν εὖ χαρίτων ἔχουσαν
πόλιν, ἀλλ' ἀνάσχου. 380

- ΙΟ. ὦ παῖ, τί μοι σύννοϊαν ὄμμασιν φέρων
ἤκεις; νέον τι πολεμίων λέγεις πέρι;
μέλλουσιν ἢ πάρεσιν ἢ τί πυνθάνη;
οὐ γάρ τι μὴ ψεύσῃ σε κήρυκος λόγος.
ὁ γὰρ στρατηγὸς εὐτυχῆς τὰ πρόσθεν ὦν 385
εἴσιν, σάφ' οἶδα, καὶ μάλ' οὐ σμικρὸν φρονῶν,
ἐς τὰς Ἀθήνας. ἀλλὰ τῶν φρονημάτων
ὁ Ζεὺς κολαστὴς τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων.
- ΔΗ. ἤκει στράτευμ' Ἀργεῖον Εὐρυσθεύς τ' ἄναξ.
ἐγὼ νιν αὐτὸς εἶδον. ἄνδρα γὰρ χρεῶν, 390
ὅστις στρατηγεῖν φησ' ἐπίστασθαι καλῶς,
οὐκ ἀγγέλοισι τοὺς ἐναντίους ὄρᾱν.
πεδία μὲν οὖν γῆς ἐς τὰδ' οὐκ ἐφῆκέ πω
στρατόν, λεπαίαν δ' ὀφρύην καθήμενος
σκοπεῖ — δόκησιν δὴ τόδ' ἂν λέγοιμί σοι — 395
ποῖα προσάξει στρατόπεδον βία δορὸς
ἐν ἀσφαλεῖ τε τῆσδ' ἰδρύσεται χθονός.
καὶ τὰμὰ μέντοι πάντ' ἄραρ' ἤδη καλῶς.

388 Stob. III 22, 18 = 587, 13 W.-H. | Apost. XII 35a (= CPG II 551, 17) = Arsen. viol. 38, 62 W.

377 ἐραστά Mus.: ἐραστάς λ || 379 εὖ χαρίτων Elms. (εὐχ-
Ald.): εὐχαρίστως λ || 381 ὄμμασιν L²: ὄμμασι λ || 382 λέγεις λ:
λέξεις Kirch. || 384 τι L: τοι P | ψεύσου L^{prob} | σε Elms.: γε λ |
λόγος Steph.: λόγους λ || 385 πρόσθεν ὦν Tyrw.: πρὸς θεῶν λ ||
386 εἴσιν Elms.: ἔστιν L²P ἔστι L || 393 τὰδ' Steph.: τόδ' λ |
ἐφῆκέ L²P: ἐφῆκέ L || 394 λεπαίαν Stib.: λεπάραν (gloss. ὄνομα
τόπου i. m. addito) λ || 395 σκοπεῖ L: σκοπεῖν P || 396 βία δορὸς
(cf. Eur. Suppl. 347) Gar.: τανῦν δ. L τὰ νῦν δ. P alii aliter edd. ||
398 μέντοι L: μέν P | ἄραρ' λ: ἄρηρ' L²

πόλις τ' ἐν ὀπλοῖς, σφάγια θ' ἡτοιμασμένα
 400 ἔστηκεν οἷς χρη̃ ταῦτα τέμνεσθαι θεῶν,
 θνητολεῖται δ' ἄστυ μάντεων ὕπο,
 τροπαῖά τ' ἐχθρῶν καὶ πόλει σωτήρια.
 χρησμῶν δ' αἰδοῦς πάντας εἰς ἐν ἀλίσας
 ἤλεγξα καὶ βέβηλα καὶ κεκρυμμένα
 405 λόγια παλαιά, τῇδε γῇ σωτήρια.
 καὶ τῶν μὲν ἄλλων διάφορ' ἐστὶ θεσφάτοις
 πόλλ' · ἐν δὲ πᾶσι γνῶμα ταῦτόν ἐμπρέπει ·
 σφάξαι κελεύουσίν με παρθένον Κόρη
 Δήμητρος, ἥτις ἐστὶ πατρὸς εὐγενοῦς.
 410 ἐγὼ δ' ἔχω μὲν, ὥς ὄρᾱς, προθυμίαν
 τοσήνδ' ἐς ὑμᾶς · παῖδα δ' οὔτ' ἐμὴν κτενῶ
 οὔτ' ἄλλον ἀστῶν τῶν ἐμῶν ἀναγκάσω
 ἄκονθ' · ἐκὼν δὲ τίς κακῶς οὔτω φρονεῖ,
 ὅστις τὰ φίλτατ' ἐκ χειρῶν δώσει τέκνα;
 415 καὶ νῦν πικρὰς ἂν συστάσεις ἂν εἰσίδοις,
 τῶν μὲν λεγόντων ὥς δίκαιον ἦν ξένοις
 ἰκέταις ἀρήγειν, τῶν δὲ μωρίαν ἐμὴν
 κατηγορούντων · εἰ δὲ δὴ δράσω τόδε,
 οἰκεῖος ἦδη πόλεμος ἐξαρτύεται.
 420 ταῦτ' οὖν ὄρα σὺ καὶ συνεξεύρισχ' ὅπως
 αὐτοί τε σωθήσεσθε καὶ πέδον τόδε,
 καὶ γὰρ πολίταις μὴ διαβληθήσομαι.
 οὐ γὰρ τυραννίδ' ὥστε βαρβάρων ἔχω ·
 ἀλλ', ἦν δίκαια δρῶ, δίκαια πείσομαι.

407 <Dem. Tricl.> schol. Soph. Ant. 174 = G. Dindorf, Schol. in Sophoclis tragoedias septem ex codd. aucta et emendata, II, Oxonii 1852, 352, 19 | <id.> schol. Soph. Trach. 593 = ibid. II 328, 23 (. . . ὥς ἐν] . . . ὥς · ἐν scribend. hocce et praec. loco, cf. Turyn 256)

406 θεσφάτοις Kirch.: θεσφάτων λ || 407 πᾶσι schol. Soph.: πάντων λ || 408 κελεύουσίν L²: κελεύουσί λ | Κόρη Piers.: κόρη λ || 409 Δήμητρος P (et L?): Δήμητρί γ' L² || 411 κτενῶ Elms.: κτανῶ λ || 413 ἄκονθ' Barn.: ἄκοντ' λ || 416 ἦν Schaef.: ἦ λ || 417 ἐμὴν λ: ἐμοῦ Elms. fort. recte

ΧΟ. ἀλλ' ἢ πρόθυμον οὔσαν οὐκ ἔᾱ θεὸς 425
ξένοις ἀρήγειν τήνδε χρήζουσιν πόλιν;

ΙΟ. ὦ τέκν', ἔοιγμεν ναυτίλοισιν, οἵτινες
χειμῶνος ἐκφυγόντες ἄγριον μένος
ἐς χεῖρα γῆ συνῆψαν, εἶτα χερσόθεν
πνοαῖσιν ἠλάθησαν ἐς πόντον πάλιν. 430

οὔτω δὲ χῆμεῖς τῆσδ' ἀπωθούμεσθα γῆς
ἤδη πρὸς ἀκταῖς ὄντες ὡς σεσωσμένοι.
οἴμοι· τί δῆτ' ἔτερπας ὦ τάλαινά με
ἐλπίς τότ', οὐ μέλλουσα διατελεῖν χάριν;
συγγνωστὰ γάρ τοι καὶ τὰ τοῦδ', εἰ μὴ θέλει 435
κτείνειν πολιτῶν παῖδας· αἰνέσας δ' ἔχω
καὶ τὰνθάδ'.

εἰ θεοῖσι δὴ δοκεῖ τάδε
πράσσειν ἔμ', οὔτοι σοί γ' ἀπόλλυται χάρις.

ὦ παῖδες, ὑμῖν δ' οὐκ ἔχω τί χρήσομαι.
ποῖ τρεφόμεσθα; τίς γὰρ ἄστεπτος θεῶν; 440

ποῖον δὲ γαίης ἔρκος οὐκ ἀφίγμεθα;
ὀλούμεθ', ὦ τέκν'· ἐκδοθησόμεσθα δῆ.
κἄμοῦ μὲν οὐδὲν εἴ με χρὴ θανεῖν μέλει,
πλὴν εἴ τι τέρψω τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς θανόν·

ὑμᾶς δὲ κλαίω καὶ κατοικτίρω, τέκνα, 445
καὶ τὴν γεραιὰν μητέρ' Ἀλκμήνην πατρός.

ὦ δυστάλαινα τοῦ μακροῦ βίου σέθεν,
τλήμων δὲ κἀγὼ πολλὰ μοχθήσας μάτην.

χρῆν χρῆν ἄρ' ἡμᾶς ἀνδρὸς εἰς ἐχθροῦ χέρας
πεσόντας αἰσχροῶς καὶ κακῶς λιπεῖν βίον. 450

434 cf. Zosim. V 2,1 (χάριτας... διετέλεσεν) || 448 cf. Ioh. Euch. carm. 30, 7 de Lagarde (ὦ πολλὰ μοχθήσαντες ἄνθρωποι μάτην)

426 χρήζουσιν Herw.: χρήζουσιν λ || 427 ναυτίλοισιν E: ναυτίλοισιν λ || 429 ἐς χεῖρα γῆ λ: εἰς χέρσα γῆς Mad. ἐς χέρμα γῆ Pot || 430 πνοαῖσιν Pears.: πνοιαῖσιν λ || 431 χῆμεῖς MÉR.: χ' ἡμεῖς L¹ P καὶ ἡμεῖς L^{prob} || 433 ἔτερπας L: ἔτρεπας P || 435 συγγνωστὰ LP¹: συγνωστὰ P | εἰ LP¹: ἢ P | θέλει Elms.: θέλοι λ || 438 ἔμ' L²: ἐμέ L ἐμέ P || 449 ἐχθροῦ LP^c: ἐχθοῦ P

ἀλλ' οἷσθ' ὃ μοι σύμπραξον; οὐχ ἅπασα γὰρ
 πέφευγεν ἐλπίς τῶνδ' ἐμοὶ σωτηρίας·
 ἔμ' ἔκδος Ἀργείοισιν ἀντὶ τῶνδ', ἄναξ,
 καὶ μήτε κινδύνευσεν, σωθήτω τέ μοι
 455 τέκν'· οὐ φιλεῖν δεῖ τὴν ἐμὴν ψυχὴν· ἴτω.
 μάλιστα δ' Εὐρυσθεὺς με βούλοισι' ἂν λαβὼν
 τὸν Ἡράκλειον σύμμαχον καθυβρίσαι·
 σκαιὸς γὰρ ἀνὴρ. τοῖς σοφοῖς δ' εὐκτὸν σοφῶ
 ἔχθραν συνάπτειν, μὴ ἀμαθεῖ φρονήματι·
 460 πολλῆς γὰρ αἰδοῦς καὶ δίκης τις ἂν τύχοι.
 ΧΟ. ὦ πρέσβυ, μή νυν τήνδ' ἐπαιτιῶ πόλιν·
 τάχ' ἂν γὰρ ἡμῖν ψευδὲς ἀλλ' ὅμως κακὸν
 γένοιτ' ὄνειδος ὥς ξένους προιδώκαμεν.
 ΔΗ. γενναῖα μὲν τάδ' εἶπας, ἀλλ' ἀμήχανα.
 465 οὐ σοῦ χατίζων δεῦρ' ἄναξ στρατηλατεῖ·
 τί γὰρ γέροντος ἀνδρὸς Εὐρυσθεῖ πλέον
 θανόντος; ἀλλὰ τούσδε βούλεται κτανεῖν.
 δεινὸν γὰρ ἐχθροῖς βλαστάνοντες εὐγενεῖς,
 νεανῖαι τε καὶ πατρὸς μεμνημένοι
 470 λύμας· ἃ κείνον πάντα προσκοπεῖν χρεών.
 ἀλλ', εἴ τιν' ἄλλην οἷσθα καιριωτέραν
 βουλὴν, ἐτοίμαζ', ὥς ἔγωγ' ἀμήχανος
 χρησμῶν ἀκούσας εἰμὶ καὶ φόβον πλέως.

ΜΑΚΑΡΙΑ

475 Ξένοι, θράσος μοι μηδὲν ἐξόδοις ἐμαῖς
 προσθῆτε· πρῶτον γὰρ τόδ' ἐξαιτήσομαι·
 γυναικὶ γὰρ σιγὴ τε καὶ τὸ σωφρονεῖν
 κάλλιστον, εἴσω θ' ἥσυχον μένειν δόμων.
 τῶν σῶν δ' ἀκούσας, Ἰόλεως, στεναγμάτων
 ἐξηλθον, οὐ ταχθεῖσα πρεσβεύειν γένους.

451 ἅπασα Steph.: ἅπασι λ || 454 κινδύνευσεν L¹P: κινδύνεω
 (sic?) L || 455 τέκν' L²P: τέκνα seu τέκνον L || 458 ἀνὴρ Herm.:
 ἀνὴρ λ || 459 ἀμαθεῖ L^{prob}: μαθεῖ L¹P ἀμαθεῖν P¹ || 460 τύχοι Elms.:
 τύχη λ || 462 ψευδὲς Nauck: ψεύδος λ || 472 βουλὴν L: βολὴν P ||
 473 εἰμὶ L¹P: εἰ μὴ P || 475 προσθῆτε: πρόσθῃτε λ | ἐξαιτήσο-
 μαι L¹P: ἀπαι- L^{prob} || 477 θ' Elms.: δ' λ

- ἀλλ', εἰμὶ γάρ πως πρόσφορος, μέλει δέ μοι 480
 μάλιστ' ἀδελφῶν, τῶνδε κάμαντῆς πέρι
 θέλω πνυθέσθαι, μὴ ᾗ τοῖς πάλαι κακοῖς
 προσκείμενόν τι πῆμα σὴν δάκνει φρένα.
 IO. ὦ παῖ, μάλιστά σ' οὐ νεωστὶ δὴ τέκνων 485
 τῶν Ἡρακλείων ἐνδίκως αἰνεῖν ἔχω.
 ἡμῖν δὲ δόξας εὖ προχωρῆσαι δόμος
 πάλιν μεθέστηκ' αὖθις ἐς τὰμήχανον·
 χρησμῶν γὰρ ᾧδούς φησι σημαίνειν ὅδε,
 οὐ ταῦρον οὐδὲ μόσχον, ἀλλὰ παρθένον 490
 σφάζει Κόρη Δῆμητρος ἥτις εὐγενής,
 εἰ χοῆ μὲν ἡμᾶς, χοῆ δὲ τήνδ' εἶναι πόλιν.
 ταῦτ' οὖν ἀμηχανοῦμεν· οὔτε γὰρ τέκνα
 σφάζειν ὅδ' αὐτοῦ φησιν οὔτ' ἄλλον τινός.
 κάμοι λέγει μὲν οὐ σαφῶς, λέγει δέ πως,
 εἰ μὴ τι τούτων ἐξαμηχανήσομεν, 495
 ἡμᾶς μὲν ἄλλην γαῖαν εὐρίσκειν τινά,
 αὐτὸς δὲ σῶσαι τήνδε βούλεται χθόνα.
 MA. ἐν τῷδε κἀχόμεσθα σωθῆναι λόγῳ;
 IO. ἐν τῷδε, τᾶλλα γ' εὐτυχῶς πεπραγότες.
 MA. μὴ νυν τρέσης ἔτ' ἐχθρὸν Ἀργεῖον δόρυ· 500
 ἐγὼ γὰρ αὐτὴ πρὶν κελευσθῆναι, γέρον,
 θνήσκειν ἐτοίμη καὶ παρίστασθαι σφαγῇ.
 τί φήσομεν γάρ, εἰ πόλις μὲν ἀξιοῖ
 κίνδυνον ἡμῶν οὐνεκ' αἰρεσθαι μέγαν,
 αὐτοὶ δὲ προστιθέντες ἄλλοισιν πόνους, 505
 παρὸν σεσῶσθαι, φευξόμεσθα μὴ θανεῖν;
 οὐ δῆτ', ἐπεὶ τοι καὶ γέλωτος ἄξια,
 στένειν μὲν ἰκέτας δαιμόνων καθημένους,

480 εἰμὶ EMΓ: εἰμι λ εἰμὶ (sic) L^cFI || 490 Κόρη Δῆμητρος
 Piers.: κελεύειν μητρὸς λ || 491 χοῆ . . . χοῆ Herm.: χοῆν . . .
 χοῆν λ || 493 σφάζειν Elms.: σφάζειν λ | αὐτοῦ L: αὐτοῦ P ||
 494 κάμοι P: κάμοι δὲ L || 498 κἀχόμεσθα Elms.: κευχόμεσθα λ ||
 499 γ' L: δ' P || 500 μὴ λ: μὴ (νῦν) in ras. ref. L¹ | τρέσης L: τρέ-
 σεις P || 504 οὐνεκ' αἰρεσθαι Elms.: οὐνεχ' αἰρεῖσθαι λ || 505 ἄλ-
 λοισιν L²P: ἄλλοισι L

- 510 πατρὸς δ' ἐκείνου φύντας οὗ πεφύκαμεν
 κακούς ὀρᾶσθαι· ποῦ τὰδ' ἐν χρηστοῖς πρέπει;
 κάλλιον, οἶμαι, τῆσδ' — ἂ μὴ τύχοι ποτέ —
 πόλεως ἀλούσης, χεῖρας εἰς ἐχθρῶν πεσεῖν,
 κᾶπειτα δεινὰ πατρὸς οὔσαν εὐγενοῦς
 παθοῦσαν Αἰδην μηδὲν ἥσσον εἰσιδεῖν.
 515 ἀλλ' ἐκπεσοῦσα τῆσδ' ἀλητεύω χθονός;
 κοῦκ αἰσχυνοῦμαι δῆτ', ἐὰν δὴ τις λέγη·
 Τί δεῦρ' ἀφίκεσθ' ἱκεσίοισι σὺν κλάδοις
 αὐτοὶ φιλοψυχοῦντες; ἔξιτε χθονός·
 κακούς γὰρ ἡμεῖς οὐ προσωφελήσομεν.
 520 ἀλλ' οὐδὲ μέντοι, τῶνδε μὲν τεθνηκότων,
 αὐτὴ δὲ σωθεῖς, ἐλπίδ' εὖ πράξειν ἔχω·
 — πολλοὶ γὰρ ἤδη τῇδε προύδοσαν φίλους. —
 τίς γὰρ κόρην ἔρημον ἢ δάμαρτ' ἔχειν,
 ἢ παιδοποιεῖν ἐξ ἐμοῦ βουλήσεται;
 525 οὐκὸν θανεῖν ἄμεινον ἢ τούτων τυχεῖν
 ἀναξίαν; ἄλλη δὲ κἂν πρέποι τινὶ
 μᾶλλον τὰδ', ἥτις μὴ ἴσιμος ὥς ἐγώ.
 ἡγεῖσθ' ὅπου δεῖ σῶμα κατθανεῖν τόδε
 καὶ στεμματοῦτε καὶ κατάρχεσθ', εἰ δοκεῖ·
 530 νικᾶτε δ' ἐχθρούς· ἥδε γὰρ ψυχὴ πάρα
 ἐκοῦσα κοῦκ ἄκουσα· κᾶξαγγέλλομαι
 θνήσκειν ἀδελφῶν τῶνδε κἄμαντῆς ὕπερ.
 εὖρημα γάρ τοι μὴ φιλοψυχοῦς' ἐγὼ
 κάλλιστον ἠΰρηκ', εὐκλεῶς λιπεῖν βίον.
 535 **XO.** φεῦ φεῦ, τί λέξω παρθένου μέγαν λόγον
 κλύων, ἀδελφῶν ἢ πάρος θέλει θανεῖν;
 τούτων τίς ἂν λέξειε γενναίους λόγους
 μᾶλλον, τίς ἂν δράσειεν ἀνθρώπων ἔτι;

512 ἐχθρῶν L: ἐχρῶν P || 513 κᾶπειτα δεινὰ P¹: κᾶπειτα τινὰ λ
 κᾶπειτα τε (an γε?) τινὰ L²primitus postea κ. δὴ τ. κᾶπειτ' ἄτιμα
 Kirch. || 515 ἀλητεύω L: ἀλητεύω P ἀλιτεύω P¹ || 516 λέγη LP¹:
 λέγοι P^{prob} || 517 σὺν κλάδοις L¹P¹: σὺν κάδοις L συγκλάδοις P ||
 526 κἂν Hart.: καὶ λ | πρέποι Scal.: πρέπει λ | τινὶ P: τίνι L

- IO. ὦ τέκνον, οὐκ ἔστ' ἄλλοθεν τὸ σὸν κάρα,
 ἀλλ' ἐξ ἐκείνου σπέρμα τῆς θείας φρενὸς 540
 πέφυκας Ἡρακλῆος· οὐδ' αἰσχύνομαι
 τοῖς σοῖς λόγοισι, τῇ τύχῃ δ' αἰγύνομαι.
 ἀλλ' ἦ γένοιτ' ἂν ἐνδικωτέρως φράσω·
 πάσας ἀδελφὰς τῆσδε δεῦρο χρῆ καλεῖν,
 καὶ ἢ λαχοῦσα θνησκέτω γένους ὑπερ· 545
 σὲ δ' οὐ δίκαιον κατθανεῖν ἄνευ πάλου.
- MA. οὐκ ἂν θάνοιμι τῇ τύχῃ λαχοῦσ' ἐγώ·
 χάρις γὰρ οὐ πρόσεστι· μὴ λέξης, γέρον.
 ἀλλ', εἰ μὲν ἐνδέχεσθε καὶ βούλεσθέ μοι
 χρῆσθαι, προθύμως τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐγὼ 550
 δίδωμ' ἐκοῦσα τοῖσδ', ἀναγκασθεῖσα δ' οὔ.
- IO. φεῦ·
 ὅδ' αὖ λόγος σοι τοῦ πρὶν εὐγενέστερος·
 κακείνος ἦν ἄριστος· ἀλλ' ὑπερφέρεις
 τόλμῃ τε τόλμαν καὶ λόγῳ χρηστῷ λόγον. 555
 οὐ μὴν κελεύω γ' οὐδ' ἀπεννέπω, τέκνον,
 θνήσκειν σ'· ἀδελφοὺς <δ> ὠφελεῖς θανοῦσα σούς.
- MA. σοφῶς κελεύεις· μὴ τρέσης μιάσματος
 τοῦμοῦ μετασχεῖν, ἀλλ' ἐλευθέρως θάνω.
 ἔπον δέ, πρέσβυ· σῇ γὰρ ἐνθανεῖν χερὶ 560
 θέλω· πέπλοις δὲ σῶμ' ἐμὸν κρύψον παρών·
 ἐπεὶ σφαγῆς γε πρὸς τὸ δεινὸν εἴμ' ἐγώ,
 εἴπερ πέφυκα πατρὸς οὔπερ εὖχομαι.
- IO. οὐκ ἂν δυναίμην σῶ παρεστάναι μόρῳ.
- MA. σὺ δ' ἀλλὰ τοῦδε χρῆζε, μή μ' ἐν ἀρσένων, 565
 ἀλλ' ἐν γυναικῶν χερσὶν ἐκπνεῦσαι βίον.
- ΔΗ. ἔσται τάδ', ὦ τάλαινα παρθένων, ἐπεὶ
 καμοὶ τόδ' αἰσχρόν, μή σε κοσμεῖσθαι καλῶς,
 πολλῶν ἔκατι, τῆς τε σῆς εὐψυχίας

549 βούλεσθε L²: βούλοισθε λ || 551 τοῖσδ' L: τῆσδ' P ||
 556 ἀπεννέπω L: ἀπ' ἐννέπω P || 557 σ' Reis.: γ' λ | inser.
 Barn. || 558 notam Μακ(αρία) L¹P: om. L || 564 notam Τόλ-
 (ας) L²P: om. L | σῶ L²as P¹: σὴν P || 567 Δη. Heath: Τόλ. λ ||
 568 κοσμεῖσθαι λ: κοσμήσαι L¹

- 570 καὶ τοῦ δικαίου· τλημονεστάτην δὲ σὲ
 πασῶν γυναικῶν εἶδον ὀφθαλμοῖς ἐγώ.
 ἀλλ', εἴ τι βούλῃ, τούσδε τὸν γέροντά τε
 χώρει προσειποῦς' ὑστάτοις προσφθέγμασιν.
- MA. 575 ὦ χαῖρε, πρέσβυ, χαῖρε καὶ δίδασκέ μοι
 τοιούσδε τούσδε παῖδας, ἐς τὸ πᾶν σοφούς,
 ὥσπερ σύ, μηδὲν μᾶλλον· ἀρκέσουσι γάρ.
 πειρῶ δὲ σῶσαι, μὴ θανεῖν πρόθυμος ὢν·
 σοὶ παῖδές ἐσμεν, σαῖν χεροῖν τευθράμμεθα.
 ὀρᾷς δὲ καμὲ τὴν ἐμὴν ὥραν γάμου
- 580 διδοῦσαν ἀντὶ τῶνδε κατθανουμένην.
 ὑμεῖς τ', ἀδελφῶν ἢ παροῦς' ὁμιλία,
 εὐδαιμονοῖτε, καὶ γένοιθ' ὑμῖν ὅσων
 ἡμὴ πάροιθε καρδία σφαγήσεται.
 καὶ τὸν γέροντα τὴν τ' ἔσω γραῖαν δόμων
- 585 τιμᾶτε πατρὸς μητέρ' Ἀλκμήνην ἐμοῦ
 ξένους τε τούσδε. κἂν ἀπαλλαγὴ πόνων
 καὶ νόστος ὑμῖν εὖρεθῇ ποτ' ἐκ θεῶν,
 μέμνησθε τὴν σώτειραν ὥς θάψαι χρεῶν.
 κάλλιστά τοι δίκαιον· οὐ γὰρ ἐνδεής
- 590 ὑμῖν παρέστην, ἀλλὰ προύθανον γένους.
 τάδ' ἀντὶ παίδων ἐστὶ μοι κειμήλια
 καὶ παρθενείας, εἴ τι δὴ κάτω χθονός·
 εἴη γε μέντοι μηδέν· εἰ γὰρ ἔξομεν

584 Ammon. adfin. voc. diff. 169 = 42, 13 Nickau || 592 (εἴ τι δὴ)—596 Stob. IV 52^h, 25 = 1080, 10 ss. (595 οἶδα πῇ . . . τρέπεται) | Apost. VI 67 f (= CPG II 382, 13 ss.) = Arsen. 22, 35 W. (versus sunt sic divisi: εἴ~μηδέν | εἴ~θανούμενοι | βροτῶν~θανεῖν | κακὸν~νομίζεται. 594 οἱ] οὐ 595 οὐκ οἶδα ποῖ τις τρέπεται 596 κακὸν)

573 ὑστάτοις Blom.: ὕστατον LP¹ ὕστατος P | προσφθέγμασιν Blom.: πρόσφθεγμά μοι λ || 576 ἀρκέσουσι Steph.: ἀρέσκουσι λ || 577 varie temptatus: non opus. interp. Gar. loci explanationem ab Ioanna Schmitt p. 45 prolatam secutus (πρόθυμος ὢν μὴ θανεῖν: cf. Wil. ad Her. 1351) || 581 τ' L: δ' P || 582 εὐδαιμονοῖτε L: εὐδαιμονεῖτε P || 583 πάροιθε λ: πάροιθεν L² || 585 τιμᾶτε Fl^{pc}: τιμῶτε λ | μητέρ' L^{1prob} P: μητέρα L^{prob} || 588 σώτειραν L: σώτηραν P || 592 κάτω Stob. Apost.: κατὰ λ

- κακεῖ μερίμνας οἱ θανούμενοι βροτῶν,
οὐκ οἶδ' ὅποι τις τρέφεται· τὸ γὰρ θανεῖν 595
κακῶν μέγιστον φάρμακον νομίζεται.
- ΙΟ. ἀλλ', ὃ μέγιστον ἐκπρέπουσ' εὐψυχία
πασῶν γυναικῶν, ἴσθι, τιμιωτάτη
καὶ ζῶσ' ὑφ' ἡμῶν καὶ θανοῦσ' ἔση πολὺ·
καὶ χαῖρε· δυσφημεῖν γὰρ ἄζομαι θεάν, 600
ἧ σὸν κατῆρκται σῶμα, Δήμητρος Κόρη.
ὃ παῖδες, οἰχόμεσθα· λύεται μέλη
λύπη· λάβεσθε κεῖς ἔδραν μ' ἐρείσατε
αὐτοῦ πέπλοισι τοῖσδε κρύψαντες, τέκνα.
ὥς οὔτε τούτοις ἦδομαι πεπραγμένοις, 605
χρησμοῦ τε μὴ κρανθέντος οὐ βιώσιμον·
μεῖζων γὰρ ἄτη· συμφορὰ δὲ καὶ τάδε.
- ΧΟ. οὔτινά φημι θεῶν ἄτερ ὄλβιον, οὐ βαρύποτμον, [στε.
ἄνδρα γενέσθαι·
οὐδὲ τὸν αὐτὸν ἀεὶ βεβάναι δόμον 610
εὐτυχία· παρὰ δ' ἄλλαν ἄλλα
μοῖρα διώκει.
τὸν μὲν ἀφ' ὑψηλῶν βραχὺν ᾤκισε,
τὸν δ' ἀτίταν εὐδαίμονα τεύχει.
μόρσιμα δ' οὔτι φνγεῖν θέμις, οὐ σοφί- 615
α τις ἀπώσεται, ἀλλὰ μάταν ὁ πρό-
θυμος ἀεὶ πόνον ἔξει.

608—609 et 615—617 Stob. I 5, 6 = 75, 11 ss. W.-H. (lemma εὐριπίδου ἡρακλειδῶν ad v. 616 [οὐ σοφία] repet. FP. 608 ἄτερ] ἄτε τ' 615 οὔτε FP)

596 κακῶν L: κακὸν P || 597 ἐκπρέπουσ' LP¹: ἐμπρέπουσ' P^{sl} | εὐψυχία Scal.: εὐψυχίας λ εὐψυχία P^{pc} || 600 θεάν L²P: θεὸν L || 602 λύεται Milt.: δύεται λ || 611 ἄλλαν Seidl.: ἄλλον λ | γ' post ἄλλον L² || 613 ᾤκισε λ: ᾤκισεν L² || 614 τὸν δ' ἄ- L²P¹: τόνδ' ἄ- L τόνδ' α- (sic) P | ἀτίταν Lob. (cf. Hesych. s. v. ἀτίτην· ἄπορον, ἄτιμον κτλ.): ἀλήταν λ ἀλίταν L² (an ἀλεί-?) || 617s. ἔξει γ' . . . σύ γ' L² fere, verbo πόνον ad versum praec. trajecto, qui in λ cum ἀεὶ desinit

- [ἀντ. ἀλλὰ σὺ μὴ προπεσὼν τὰ θεῶν φέρε, μηδ' ὑπεράλγει
 620 φροντίδα λύπα·
 εὐδόκιμον γὰρ ἔχει θανάτου μέρος
 ἃ μελέα πρό τ' ἀδελφῶν καὶ γᾶς·
 οὐδ' ἀκλεής νιν
 δόξα πρὸς ἀνθρώπων ὑποδέξεται·
 625 ἃ δ' ἀρετὰ βαίνει διὰ μόχθων.
 ἄξια μὲν πατρός, ἄξια δ' εὐγενί-
 ας τάδε γίγνεται· εἰ δὲ σέβεις θανά-
 τους ἀγαθῶν, μετέχω σοι.

ΘΕΡΑΠΙΩΝ

- 630 ὦ τέκνα, χαίρετ'· Ἰόλεως δὲ ποῦ γέρων
 μήτηρ τε πατὴρ τῆσδ' ἔδρας ἀποστατεῖ;
 IO. πάρεσμεν, οἷα δὴ γ' ἐμοῦ παρουσία.
 ΘΕ. τί χρῆμα κεῖσαι καὶ κατηφὲς ὄμμ' ἔχεις;
 IO. φροντίς τις ἦλθ' οἴκειος, ἥ συνεσχόμην.
 635 ΘΕ. ἐπαιρέ νιν σεαυτόν, ὀρθώσον κάρα.
 IO. γέροντές ἐσμεν κοῦδαμῶς ἐρρώμεθα.
 ΘΕ. ἦκω γε μέντοι χάρμα σοι φέρων μέγα.
 IO. τίς δ' εἶ σύ; ποῦ σοι συντυχὼν ἀμνημονῶ;
 ΘΕ. Ὑλλου πενέστης· οὗ με γινώσκεις ὄρων;
 640 IO. ὦ φίλταθ', ἦκεις ἄρα σωτήρ νῶν βλάβης;
 ΘΕ. μάλιστα· καὶ πρὸς γ' εὐτυχεῖς τὰ νῦν τάδε.
 IO. ὦ μῆτερ ἐσθλοῦ παιδός, Ἀλκμήνην λέγω,
 ἐξελθ', ἄκουσον τούσδε φιλτάτους λόγους.
 πάλαι γὰρ ὠδίνουσα τῶν ἀφιγμένων
 645 ψυχὴν ἐτήκου νόστος εἰ γενήσεται.

625 Stob. III 29, 5 = 627, 13 W.-H.

619 προπεσὼν Kirch.: προσπεσὼν λ προσπιτνῶν L² (unde προ-
 πίτων Elms. προσπίτνει, c. quidem metr., Steph.) | φέρε Elms.:
 ὑπερ λ (et Steph.) || 622 πρό τ' Barn.: πρὸς τ' λ πρὸς L² (qui
 litteras ἀδε- quoque, in largiore quidem spatio, post ras. ref.) ||
 626 εὐγενίας L²: εὐγενείας λ || 627 σέβεις λ: σέβεις σύ γε L² ||
 631 τε Mus.: δὲ λ || 634 ἦλθ' Barn.: ἦλθεν λ | συνεσχόμην λ:
 συνειχόμην Murr. (ex ξυνειχ- Elms.) || 640 ἦκεις Mr: ἦκες λ |
 σωτήρ νῶν λ: inv. ord. Pors.

ΑΛΚΜΗΝΗ

- Τί χρῆμ' ; ἀντῆς πᾶν τόδ' ἐπλήσθη στέγος·*
Ἰόλαε, μῶν τίς σ' αὖ βιάζεται παρὼν
κῆρυξ ἀπ' Ἀργους;
ἀσθενῆς μὲν ἦ γ' ἐμὴ
ῥώμη, τοσόνδε δ' εἰδέναι σ' ἐχρῆν, ξένε·
οὐκ ἔστ' ἄγειν σε τούσδ' ἐμοῦ ζώσης ποτέ. 650
ἦ τᾶρ' ἐκείνου μὴ νομιζοίμην ἐγὼ
μήτηρ ἔτ'· εἰ δὲ τῶνδε προσθίξῃ χερσί,
δυοῖν γερόντοιιν οὐ καλῶς ἀγωνιῇ.
ΙΟ. *θάρσει, γεραιά, μὴ τρέσῃς· οὐκ Ἀργόθεν*
κῆρυξ ἀφίκται πολεμίους λόγους ἔχων. 655
ΑΛ. *τί γάρ βοήν ἔστησας ἄγγελον φόβου;*
ΙΟ. *σὺ πρόσθε ναοῦ τοῦδ' ὅπως βαίης πέλας.*
ΑΛ. *οὐκ ἴσμεν ἡμεῖς ταῦτα· τίς γάρ ἐσθ' ὅδε;*
ΙΟ. *ἦκοντα παῖδα παιδὸς ἀγγέλλει σέθεν.*
ΑΛ. *ὦ χαῖρε καὶ σὺ τοῖσδε τοῖς ἀγγέλμασιν.* 660
ἀτὰρ τί χώρα τῇδε προσβαλὼν πόδα
ποῦ νῦν ἄπεστι; τίς νιν εἶργε συμφορὰ
σὺν σοὶ φανέντα δεῦρ' ἐμὴν τέρψαι φρένα;
ΘΕ. *στρατὸν καθίζει τάσσεται θ' ὃν ἦλθ' ἔχων.*
ΑΛ. *τοῦδ' οὐκέθ' ἡμῖν τοῦ λόγου μέτεστι δῆ.* 665
ΙΟ. *μέτεστιν· ἡμῶν δ' ἔργον ἱστορεῖν τάδε.*
ΘΕ. *τί δῆτα βούλῃ τῶν πεπραγμένων μαθεῖν;*
ΙΟ. *πόσον τι πλῆθος συμμάχων πάρεστ' ἔχων;*
ΘΕ. *πολλούς· ἀριθμὸν δ' ἄλλον οὐκ ἔχω φράσαι.*
ΙΟ. *ἴσασιν, οἶμαι, ταῦτ' Ἀθηναίων πρόμοι;* 670
ΘΕ. *ἴσασι· καὶ δὴ λαιὸν ἔστηκεν κέρας.*
ΟΙ. *ἤδη γὰρ ὥς ἐς ἔργον ὥπλισται στρατός;*
ΘΕ. *καὶ δὴ παρῆκται σφάγια τάξεων ἐκάς.*

649 τοσόνδε δ' L²: τοσόνδ' λ || 652 προσθίξῃ Elms.: προσθίξεις λ ||
 657–695. 714–718. 733–740 personarum not. Mr: paragr. λ (ad
 v. 665 paragr. om. λ add. P¹; ad v. 678 contra λ exhib. Mr om.) ||
 657 σὺ Brod.: σὲ λ || 664 στρατὸν L²P¹: στρατός λ || 668 πό-
 στον L^cP: πόσων L^{prob} || 670 ἴσασιν LP^{sl}: ἴσασι P¹ || 672 ὥπλι-
 σται P: ὦ- L || 673 τάξεων P¹: τάξων λ (unde vero τὰ σφάγια L¹)

- IO. πόσον τι δ' ἔστ' ἄπωθεν Ἀργεῖον δόρυ;
 675 ΘΕ. ὥστ' ἐξορᾶσθαι τὸν στρατηγὸν ἐμφανῶς.
 IO. τί δρῶντα; μῶν τάσσοντα πολεμίων στίχας;
 ΘΕ. ἡκάζομεν ταῦτ' · οὐ γὰρ ἐξηκούομεν.
 ἀλλ' εἴμ' · ἐρήμους δεσπότας τοῦμὸν μέρος
 οὐκ ἂν θέλοιμι πολεμίοισι συμβαλεῖν.
 680 IO. κἄγωγε σὺν σοί· ταῦτά γὰρ φροντίζομεν,
 φίλοις παρόντες, ὡς ἔοιγμεν, ὠφελεῖν.
 ΘΕ. ἥκιστα πρὸς σοῦ μῶρον ἦν εἰπεῖν ἔπος.
 683 IO. καὶ μὴ μετασχεῖν γ' ἀλκίμου μάχης φίλοις.
 688 ΘΕ. οὐκ ἔστιν, ὦ τᾶν, ἣ ποτ' ἦν ῥώμη σέθεν.
 687 IO. οὐδεὶς ἔμ' ἐχθρῶν προσβλέπων ἀνέξεται.
 684 ΘΕ. οὐκ ἔστ' ἐν ὄφει τραῦμα μὴ δρώσης χερός.
 685 IO. τί δ'; οὐ θένοίμι κἂν ἐγὼ δι' ἀσπίδος;
 686 ΘΕ. θένοίς ἄν, ἀλλὰ πρόσθεν αὐτὸς ἂν πέσοις.
 689 IO. ἀλλ' οὖν μαχοῦνται γ' ἀριθμὸν οὐκ ἐλάσσοσι.
 690 ΘΕ. σμικρὸν τὸ σὺν σήκωμα προστίθης φίλοις.
 691 IO. μή τοί μ' ἔρυκε δρᾶν παρεσκευασμένον.
 ΘΕ. δρᾶν μὲν σύ γ' οὐχ οἷός τε, βούλεσθαι δ' ἴσως.
 IO. ὥς μὴ μενοῦντα τᾶλλα σοι λέγειν πάρα.
 ΘΕ. πῶς οὖν ὀπλίταις τευχέων ἄτερ φανῇ;
 695 IO. ἔστ' ἐν δόμοισιν ἔνδον αἰχμάλωθ' ὅπλα
 τοῖσδ' · οἷσι χρησόμεσθα κἀποδώσομεν
 ζῶντες, θανόντας δ' οὐκ ἀπαιτήσῃ θεός.
 ἀλλ' εἴσιθ' εἴσω κἀπὸ πασσάλων ἐλὼν
 ἔνεγχε' ὀπλίτην κόσμον ὡς τάχιστα μοι.
 700 αἰσχροὺς γὰρ οἰκούμενους γίγνεται τόδε,
 τοὺς μὲν μάχεσθαι, τοὺς δὲ δειλίᾳ μένειν.

678 εἴμ' L² (et Mr): εἴμ' λ || 680 ταῦτά E: ταῦτα λ || 683—691
 sic disposuit Schliack, quem sequitur Jacks. (684 et 688 iam per-
 mutaverat Mus.), alii aliter (hoc ordine Zuntz: 683. 688—690. 687.
 684—86. 691) || 688 τᾶν Stib.: τὰν λ | ἣ L²: ἥ λ || 685, 686 θέ-
 νοίμι ... θένοίς Piers.: σθένειμι ... σθένεις λ (... θέλοις Nauck) ||
 686 πέσοις λ: πέσεις L² (et Fl) || 689 μαχοῦνται γ' Mad.: μαχοῦ-
 μαί γ' L^{prob} P μαχοῦμ' L² in ras. largiore spatio || 690 προσ-
 τίθης L²: προστιθεῖς L προστιθεῖς P || 692 δρᾶν LP¹: δᾶν P ||
 693 μενοῦντα λ: μενούντος L² fort. recte || 696 τοῖσδ' οἷσι L²: τοῖς
 δ' οὔσι λ || 701 μάχεσθαι L²: μαχέσθαι λ

- XO. λῆμα μὲν οὐπω στόρνυσι χρόνος
 τὸ σόν, ἀλλ' ἥβᾱ, σῶμα δὲ φροῦδον.
 τί πονεῖς ἄλλως ἢ σὲ μὲν βλάψει,
 σμικρὰ δ' ὀνήσει πόλιν ἡμετέραν; 705
 χρὴ γνωσιμαχεῖν τὴν ἡλικίαν,
 τὰ δ' ἀμήχαν' ἔαν· οὐκ ἔστιν ὅπως
 ἦβην κτήσῃ πάλιν αὖθις.
- AΛ. τί χρῆμα; μέλλεις σῶν φρενῶν οὐκ ἔνδον ὦν
 λιπεῖν μ' ἔρημον σὺν τέκνοισ(ι τοῖσδ') ἐμοῖς; 710
- IO. ἀνδρῶν γὰρ ἀλκή· σοὶ δὲ χρῆν τούτων μέλειν.
- AΛ. τί δ'; ἦν θάνης σύ, πῶς ἐγὼ σωθήσομαι;
- IO. παιδὸς μελήσει παισὶ τοῖς λελειμμένοις.
- AΛ. ἦν δ' οὖν, ὃ μὴ γένοιτο, χρήσονται τύχῃ;
- IO. οἶδ' οὐ προδώσουσίν σε, μὴ τρέσης, ξένοι. 715
- AΛ. τοσόνδε γάρ τοι θάρσος, οὐδὲν ἄλλ' ἔχω.
- IO. καὶ Ζηνὶ τῶν σῶν, οἶδ' ἐγώ, μέλει πόνων.
- AΛ. φεῦ·
 Ζεὺς ἐξ ἐμοῦ μὲν οὐκ ἀκούσεται κακῶς·
 εἰ δ' ἔστιν ὅσιος αὐτὸς οἶδεν εἰς ἐμέ.
- ΘΕ. ὅπλων μὲν ἤδη τήνδ' ὀρᾷ παντευχίαν, 720
 φθάνοις δ' ἂν οὐκ ἂν τοῖσδε συγκρούπτων δέμας·
 ὥς ἐγγυὲς ἀγών, καὶ μάλιστ' Ἄρης στυγεῖ
 μέλλοντας· εἰ δὲ τευχέων φοβῇ βάρος,
 νῦν μὲν πορεύου γυμνός, ἐν δὲ τάξεσιν
 κόσμῳ πνυκάζου τῷδ'· ἐγὼ δ' οἶσω τέως. 725
- IO. καλῶς ἔλεξας· ἀλλ' ἐμοὶ πρόχειρ' ἔχων
 τεύχη κόμιζε, χειρὶ δ' ἔνθες ὀξύην,
 λαιόν τ' ἐπαιρε πῆχυν, εὐθύνων πόδα.
- ΘΕ. ἦ παιδαγωγεῖν γὰρ τὸν ὀπλίτην χρεών;
- IO. ὄρνιθος οὐνεκ' ἀσφαλῶς πορευτέον. 730

704 μὲν L: μὴ P || 710 inser. Gar.: τέκνοισ(ι τοῖς) ἐμοῖς Ald. ||
 713 μελήσει L¹: μελήσῃ λ μελήσεις Barn. | παισὶ Cant.: πᾶσι λ ||
 721 συγκρούπτων LP¹: συγκρίπτων P σὸν κρύπτων Dobr. || 722
 ἀγών Herm.: ἀγών λ || 724 μὲν L: δὲ P || 727 ὀξύην L² (in ras.
 largiore spatio) P: ὀξεῖην L^{prob}

- ΘΕ. εἴθ' ἥσθα δυνατὸς δρᾶν ὅσον πρόθυμος εἴ.
 ΙΟ. ἔπειγε· λειφθεῖς δεινὰ πείσομαι μάχης.
 ΘΕ. σύ τοι βραδύνεις, κοῦκ ἐγὼ δοκῶ, τι δρᾶν.
 ΙΟ. οὐκουν ὄρᾳς μου κῶλον ὥς ἐπείγεται;
 735 ΘΕ. ὄρῶ δοκοῦντα μᾶλλον ἢ σπεύδοντά σε.
 ΙΟ. σὺ ταῦτα λέξεις, ἡνίκ' ἄν λεύσσης μ' ἐκεῖ —
 ΘΕ. τί δρῶντα; βουλοίμην δ' ἄν εὐτυχοῦντά γε.
 ΙΟ. δι' ἀσπίδος θείνοντα πολεμίων τινά.
 ΘΕ. εἰ δὴ ποθ' ἤξομέν γε· τοῦτο γὰρ φόβος.
 ΙΟ. φεῦ·
 740 εἴθ', ὦ βραχίων, οἶον ἠβήσαντά σε
 μεμνήμεθ' ἡμεῖς, ἡνίκα ξὺν Ἡρακλεῖ
 Σπάρτην ἐπόρθεις, σύμμαχος γένοιό μοι
 τοιοῦτος· οἶαν ἄν τροπὴν Εὐρυσθέως
 θείμην· ἐπεὶ τοι καὶ κακὸς μένειν δόρυ.
 745 ἔστιν δ' ἐν ὄλβῳ καὶ τόδ' οὐκ ὀρθῶς ἔχον,
 εὐψυχίας δόκησις· οἰόμεσθα γὰρ
 τὸν εὐτυχοῦντα πάντ' ἐπίστασθαι καλῶς.
- [στρε. α] ΧΟ. Γᾶ καὶ παννύχιος σελά-
 να καὶ λαμπρόταται θεοῦ
 750 φαεσίμβροτοι αὐγαί,
 ἀγγελίαν μοι ἐνέγκαιτ'·
 ἰαχήσατε δ' οὐρανῶ
 καὶ παρὰ θρόνον ἀρχέταν
 γλαυκᾶς τ' ἐν Ἀθάνας·
 755 μέλλω τᾶς πατριώτιδος
 γᾶς, μέλλω καὶ ὑπὲρ δόμων

745—747 Stob. IV 31^b, 40 = 748, 6ss. W.-H. (καλῶς] *χρεών*)

733 κοῦκ L²: οὐκ λ | post δοκῶ (scil. σε βραδύνειν) interp. Gar. ||
 736 σὺ λ: οὐ Heath | λεύσσης L: λεύσσεις P || 737 γε L: σε P ||
 738 θείνοντα Elms.: θένοντα λ || 741 ξὺν Stib.: σὺν λ || 743 οἶαν
 Reis.: οἶος λ οἶος Barn. || 744 θείμην Cob.: θείην λ || 745 ἔχον L^{pc}:
 ἔχων L^{ac} P || 750 φαεσίμβροτοι EMr: φαεσίβροτοι λ || 751 ἐνέγ-
 καίτ' Herm.: ἐνέγκατ' λ || 754 γλαυκᾶς . . . Ἀθάνας Schaeef.:
 γλαυκᾶ . . . Ἀθάνα λ || 755s. μέλλω (bis) L²: μέλω λ || 756 καὶ
 ὑπὲρ Nauck: καὶ περὶ λ περὶ τῶν L²

ἰκέτας ὑποδεχθεῖς
κίνδυνον πολιῶ τεμεῖν σιδάρω.

δεινὸν μὲν πόλιν ὥς Μυκή- [ἀντ. α
νας εὐδαίμονα καὶ δορὸς 760

πολυαίνεται ἀλκᾷ
μῆνιν ἐμᾷ χθονὶ κεύθειν·
κακὸν δ' ὧ πόλις, εἰ ξένους
ἰκτῆρας παραδώσομεν
καὶ δεισόμεθ' Ἄργος. 765

Ζεὺς μοι σύμμαχος, οὐ φοβοῦ-
μαι, Ζεὺς μοι χάριν ἐνδίκως
ἔχει· οὐποτε θνατῶν
ἦσσους <δαίμονες> ἔκ γ' ἐμοῦ φανοῦνται.

ἀλλ', ὧ πότνια — σὸν γὰρ οὐ- [στρ. β
δας γᾶς [σὸν] καὶ πόλις, ἧς σὺ μά- 771

τηρ δέσποινα τέ καὶ φύλαξ —
πόρευσον ἄλλα τὸν οὐ δικαίως
τᾷδ' ἐπάγοντα δορυσσοῦν
στρατὸν Ἀργόθεν· οὐ γὰρ ἐμᾷ γ' ἀρετᾷ 775
δίκαιός εἰμ' ἐκπεσεῖν μελάθρων.

ἐπεὶ σοι πολύθντος ἀεὶ [ἀντ. β
τιμὰ κραίνεται, οὐδὲ λά-
θει μηνῶν φθινὰς ἀμέρα,
νέων τ' αἰοιδὰι χορῶν τε μολπαί. 780

761 πολυαίνεται Cant.: πολυαινέτου λ || 762 ἐμᾷ Cant.: ἐμέ λ ||
765 καὶ δεισόμεθ' Ἄργος Gar.: καὶ λεύσιμον Ἄργος λ κελεύσματος
Ἄργους Reis. καὶ δείσομεν Ἄργος Cant. || 769 ἦσσους <δαίμονες>
ἔκ γ' Kirch.: ἦσσους εἴτ' L (λείπει addito) P ἦσσονές ποτ' ἂν
οὔτ' L² | φανοῦνται λ: φανεῖται P¹ || 771 secl. Pears. at cf.
ad 777 || 773 ἄλλα Cant.: ἀλλὰ λ || 774 τᾷδ' Herv.²: τὰδ' λ | δο-
ρυσσοῦν Kirch.: δορύσσοντα λ δορύσοντα L² || 777 ἐπεὶ L² (qui
autem ἀλλ' ἐπεὶ): ἐπὶ λ | πολύθντος λ: πολύθνστος G. Dind.,
fort. recte, ne quid in 771 secludatur atque οὔδας | cum codd.
servetur | ἀεὶ λ: αἰεὶ L² G. Dind. || 778 s. λάθει L: λεύθη p^{prob}
(-ει P¹) || 780 νέων Fl fere Barn.: ναῶν λ νεῶν L²

ἀνεμόεντι δ' ἐπ' ὄχθῳ
 ὀλολύγματα παννυχίοις ὑπὸ παρ-
 θένων ἰαχεῖ ποδῶν κρότοισιν.

ΑΓΓΕΛΟΣ

- Δέσποινα, μύθους σοί τε συντομωτάτους
 785 κλύειν ἐμοί τε τῷδε καλλίστους φέρω.
 νικῶμεν ἐχθροὺς καὶ τροπαῖ' ἰδρύεται
 παντευχίαν ἔχοντα πολεμίων σέθεν.
 ΑΛ. ὦ φίλταθ', ἦδε σ' ἡμέρα διήλασεν
 ἡλευθερῶσθαι τοῖσδε τοῖς ἀγγέλισιν.
 790 μιᾶς δ' ἔμ' οὐπω συμφορᾶς ἔλευθεροῖς·
 φόβος γὰρ εἴ μοι ζῶσιν οὖς ἐγὼ θέλω.
 ΘΕ. ζῶσιν μέγιστόν γ' εὐκλειεῖς κατὰ στρατόν.
 ΑΛ. ὁ μὲν γέρων οὖν ἔστιν Ἰόλεως ἔτι;
 ΘΕ. μάλιστα· πράξας δ' ἐκ θεῶν κάλλιστα δῆ.
 795 ΑΛ. τί δ' ἔστι; μῶν τι κεδνὸν ἡγωνίζετο;
 ΘΕ. νέος μεθέστηκ' ἐκ γέροντος αὖθις αὖ.
 ΑΛ. θαυμάστ' ἔλεξας· ἀλλὰ σ' εὐτυχῇ φίλων
 μάχης ἀγῶνα πρῶτον ἀγγεῖλαι θέλω.
 ΘΕ. εἰς μου λόγος σοι πάντα σημανεῖ τάδε.
 800 ἐπεὶ γὰρ ἀλλήλοισιν ὀπλίτην στρατὸν
 κατὰ στόμ' ἐκτείνοντες ἀντετάξαμεν,
 ἐκβὰς τεθρίππων Ὑλλος ἁρμάτων πόδα
 ἔστη μέσοισιν ἐν μεταιχμίοις δορός.
 κᾶπειτ' ἔλεξεν· ὦ στρατῆγ' ὅς Ἀργόθεν
 805 ἦκεις, τί τήνδε γαῖαν οὐκ εἰάσαμεν;
 καὶ τὰς Μυκῆνας οὐδὲν ἐργάσῃ κακὸν

796 hunc locum respicit Plut. Is. et Os. 2, 373d

781 ἀνεμόεντι L: ἀνεμόεντι P | δ' ἐπ' λ: δέ γ' ἐπ' L² || 783 κρό-
 τοισιν L²: κρότοις λ || 784–883 ἄγγελος Rass.: θεράπων Mr
 (paragr. tantum λ plerumque) || 789 ἡλευθερῶσθαι L^{sl}: ἔλευθερῶ-
 σαι λ || 792 ζῶσιν L² P^{sl}: ζῶσι λ || 793 οὖν . . . ἔτι Elms.: οὐκ
 . . . ὅδε λ (fort. recte ὅδε, cf. Hunger) || 794 κάλλιστα E^{sl}: μάλι-
 στα λ || 799 σημανεῖ Elms.: σημαίνει λ || 801 ἀντετάξαμεν L: ἀντε-
 ταξάμεν P || 805 τί Heath: ἐπὶ L ἐπεὶ P | εἰάσαμεν Elms.: εἶα σὰ
 μέν λ

ἀνδρὸς στερήσας· ἀλλ' ἐμοὶ μόνος μόνῳ
 μάχην συνάψας, ἣ κτανὼν ἄγου λαβὼν
 τοὺς Ἡρακλείους παῖδας ἢ θανὼν ἐμοὶ
 τιμὰς πατρώους καὶ δόμους ἔχειν ἄφες. 810
 στρατὸς δ' ἐπήνεσ', ἔς τ' ἀπαλλαγὰς πόνων
 καλῶς λελέχθαι μῦθον ἔς τ' εὐψυχίαν.
 δ' οὔτε τοὺς κλύοντας αἰδεσθεῖς λόγων
 οὔτ' αὐτὸς αὐτοῦ δειλίαν στρατηγὸς ὦν
 ἐλθεῖν ἐτόλμησ' ἐγγὺς ἀλκίμου δορός, 815
 ἀλλ' ἦν κάκιστος· εἴτα τοιοῦτος γεγὼς
 τοὺς Ἡρακλείους ἤλθε δουλώσων γόνους.
 Ὑλλος μὲν οὖν ἀπώχετ' ἔς τάξιν πάλιν·
 μάντις δ', ἐπειδὴ μονομάχον δι' ἀσπίδος
 διαλλαγὰς ἔγνωσαν οὐ τελουμένας, 820
 ἔσφαζον, οὐκ ἔμελλον, ἀλλ' ἀφίεσαν
 λαιμῶν βροτείων εὐθὺς οὔριον φόνον.
 οἳ δ' ἄρματ' εἰσέβαινον, οἳ δ' ὑπ' ἀσπίδων
 πλευροῖς ἐκρυπτον πλεύρ'· Ἀθηναίων δ' ἄναξ
 στρατῷ παρήγγελλ' οἷα χρὴ τὸν εὐγενῆ· 825
 ὦ ξυμπολῖται, τῇ τε βοσκούσῃ χθονὶ
 καὶ τῇ τεκούσῃ νῦν τιν' ἀρκέσαι χρεῶν.
 δ' αὖ τό τ' Ἄργος μὴ καταισχῦναι θέλειν
 καὶ τὰς Μυκήνας συμμάχους ἐλίσσετο.
 ἐπεὶ δ' ἐσήμην' ὄρθιον Τυρσηνικῇ 830
 σάλπιγγι καὶ συνῆψαν ἀλλήλοις μάχην,
 πόσον τιν' ἀνχεῖς πάταγον ἀσπίδων βρέμειν,
 πόσον τινὰ στεναγμὸν οἰμωγὴν θ' ὁμοῦ;
 τὰ πρῶτα μὲν νυν πίτυλος Ἀργείου δορός
 ἐρρήξαθ' ἡμᾶς· εἴτ' ἐχώρησαν πάλιν. 835
 τὸ δεύτερον δὲ πούς ἐπαλλαχθεῖς ποδί,
 ἀνῆρ δ' ἐπ' ἀνδρὶ στάς, ἐκαρτέρει μάχῃ·

808 μάχην Reis.: μάχη λ || 813 λόγων Herv.²: λόγῳ λ || 814
 αὐτοῦ Barn.: αὐτοῦ λ || 819 ἐπειδὴ L²P: ἐπειδὲ L^{pro}b || 824 πλευ-
 ροῖς Elms.: πλευραῖς λ || 825 παρήγγελλ' L: παρήγγειλ' P || 828
 δ' αὖ τό τ' Commel.: ὅδ' αὐτό τ' L (qui τᾶργος) P | θέλειν Reis.:
 θέλων λ || 836 ἐπαλλαχθεῖς L: ἀπαλλαχθεῖς P

πολλοὶ δ' ἐπιπτον, ἣν δέ πως κέλευμα τόδ'·
 ὦ τὰς Ἀθήνας — ὦ τὸν Ἀργείων γύην
 840 σπείροντες — οὐκ ἀρήξετ' αἰσχύνην πόλει;
 μόλις δὲ πάντα δρωῶντες οὐκ ἄτερ πόνων
 ἐτρεψάμεσθ' Ἀργεῖον ἐς φυγὴν δόρυ.
 κἀνταῦθ' ὁ πρέσβυς Ὑλλον ἐξορμώμενον
 ἰδὼν, ὀρέξας ἰκέτευσε δεξιᾶν
 845 Ἰόλαος ἐμβῆσαι νιν ἵππειον δίφρον.
 λαβὼν δὲ χερσὶν ἡνίας Εὐρυσθέως
 πώλοις ἐπεῖχε. τὰπὸ τοῦδ' ἤδη κλύων
 λέγοιμ' ἂν ἄλλων, δεῦρο δ' αὐτὸς εἰσιδὼν.
 Παλληνίδος γὰρ σεμνὸν ἐκπερῶν πάγον
 850 δίας Ἀθάνας, ἄρμ' ἰδὼν Εὐρυσθέως,
 ἠράσαθ' Ἥβη Ζηνί θ', ἡμέραν μίαν
 νέος γενέσθαι κάποτείσασθαι δίκην
 ἐχθρούς. κλύειν δὲ θαύματος πάρεστί σοι.
 δισσὼ γὰρ ἀστέρ' ἱππικοῖς ἐπὶ ζυγοῖς
 855 σταθέντ' ἐκρυψαν ἄρμα λυγαίῳ νέφει·
 σὸν δὲ λέγουσι παῖδά γ' οἱ σοφώτεροι
 Ἥβην θ'· ὁ δ' ὄρφνης ἐκ δυσαιθρίου νέων
 βραχιόνων ἔδειξεν ἡβητὴν τύπον.
 αἶρεϊ δ' ὁ κλεινὸς Ἰόλεως Εὐρυσθέως
 860 τέτρωρον ἄρμα πρὸς πέτραις Σκιρωνίσιν,
 δεσμοῖς τε δήσας χεῖρας ἀκροθίνιον
 κάλλιστον ἤκει τὸν στρατηλάτην ἄγων
 τὸν ἄλβιον πάροιθε· τῇ δὲ νῦν τύχῃ

863 (τῇ δὲ) — 864 Apost. XVI 44e (= CPG II 670, 15s.) = Arsen.
 viol. 49, 35 W.

838 ἣν δέ πως κέλευμα τόδ'· Gar. (cf. Hec. 929): ἣν δὲ τοῦ κε-
 λεύματος λ. possis ε. ἐκ θ' ἐνὸς κελεύματος· || 842 ἐτρεψάμεσθ'
 Stib.: ἐτρεψάμεθ' λ || 847 κλύων fort. scrib. || 848 λέγοιμ' ἂν
 Valck.: λέγοι μὲν L λέγει μὲν P | ἄλλων Elms.: ἄλλος λ || 851
 θ' P¹: τε λ || 854 ἐπὶ Reis.: ὑπὸ λ || 855 λυγαίῳ (ι subscr. L¹)
 νέφει LP¹: λυγαίῳ ἔφη P fere (έ-) || 857 θ' L¹ P: τε L | ἐκ δυσαι-
 θρίου Musgr.: ἐκδὺς αἰθρίου λ || 858 ἡβητὴν FIE: ἡβη τὴν λ ἡβη-
 τὸν L¹ || 859 αἶρεϊ L² (et L⁷ m) P¹: αἶρει λ | κλεινὸς L: κλενὸς P |
 Ἰόλεως Viet.: πόλεως λ || 860 Σκιρωνίσιν dub. Weck.: Σκειρω-
 νίσιν L² Σκειρωνίσι λ || 863 πάροιθε L: πάροιθεν P

- βροτοῖς ἅπασι λαμπρὰ κηρύσσει μαθεῖν,
 τὸν εὐτυχεῖν δοκοῦντα μὴ ζηλοῦν, πρὶν ἂν
 865 θανόντ' ἴδῃ τις· ὥς ἐφήμεροι τύχαι.
- ΧΟ. ὦ Ζεῦ τροπαῖε, νῦν ἐμοὶ δεινοῦ φόβου
 ἐλεύθερον πάρεστιν ἡμᾶρ εἰσιδεῖν.
- ΑΛ. ὦ Ζεῦ, χρόνῳ μὲν τᾶμ' ἐπεσκέψω κακά,
 870 χάριν δ' ὅμως σοι τῶν πεπραγμένων ἔχω·
 καὶ παῖδα τὸν ἐμὸν πρόσθεν οὐ δοκοῦσ' ἐγὼ
 θεοῖς ὁμιλεῖν νῦν ἐπίσταμαι σαφῶς.
- ὦ τέκνα, νῦν δὴ νῦν ἐλεύθεροι πόνων,
 ἐλεύθεροι δὲ τοῦ κακῶς ὄλουμένου
 Εὐρυσθέως ἔσεσθε καὶ πόλιν πατρὸς
 875 ὄψεσθε, κλήρους δ' ἐμβατεύσετε χθονὸς
 καὶ θεοῖς πατρώοις θύσεθ', ὧν ἀπειργμένοι
 ξένοι πλανήτην εἶχετ' ἄθλιον βίον.
- ἀτὰρ τί κεύθων Ἰόλεως σοφὸν ποτε
 Εὐρυσθέως ἐφείσαθ' ὥστε μὴ κτανεῖν;
 880 λέξον· παρ' ἡμῖν μὲν γὰρ οὐ σοφὸν τόδε,
 ἐχθροὺς λαβόντα μὴ ἀποτείσασθαι δίκην.
- ΘΕ. τὸ σὸν προτιμῶν, ὥς νιν ὀφθαλμοῖς ἴδοις
 κρατοῦντα καὶ σῇ δεσποτούμενον χερσί.
 οὐ μὴν ἐκόντα γ' αὐτόν, ἀλλὰ πρὸς βίαν
 885 ἔζευξ' ἀνάγκη· καὶ γὰρ οὐκ ἐβούλετο
 ζῶν ἐς σὸν ἐλθεῖν ἄμμα καὶ δοῦναι δίκην.
 ἀλλ', ὦ γεραιά, χαῖρε καὶ μέμνησό μοι
 ὃ πρῶτον εἶπας, ἥνίκ' ἠρχόμην λόγον·
 ἐλευθέρωσόν μ'· ἐν δὲ τοῖς τοιοῖσδε χρὴ
 890 ἀφευδὲς εἶναι τοῖσι γενναίοις στόμα.

865—866 Stob. IV 41, 26^a = 936, 7s. W.-H. (865 ζηλοῦν, πρὶν ἂν] ζηλοῦτε πρὶν || 866 ἐφήμεραι)

867 φόβου L²P: φόβον L || 877 θύσεθ' E^{s1}: θύσετ' L²P θύσετε L ||
 888 μοι Reis.: μου λ || 890 ἐλευθέρωσόν λ: ἐλευθερώσειν Pors. ||

[σπε. α] *XO.* ἔμοι χορὸς μὲν ἡδύς, εἰ λίγεια λω-
 τοῦ χάρις † ἐνὶ δαί†.
 εἴη δ' εὐχαρις Ἀφροδί-
 895 τα· τερπνὸν δέ τι καὶ φίλων ἄρ'
 εὐτυχίαν ἰδέσθαι
 τῶν πάρος οὐ δοκούντων.
 πολλὰ γὰρ τίκτει
 Μοῖρα τελεσσιδώ-
 900 τειρ' Αἰὼν τε Χρόνον παῖς.

[ἀντ. α] ἔχεις ὁδὸν τιν', ὧ πόλις, δίκαιον — οὐ
 χρή ποτε τοῦδ' ἀφέςθαι —
 τιμᾶν θεούς· ὁ <δὲ> μή σε φά-
 905 σκων ἐγγυὲς μανιῶν ἐλαύνει,
 δεικνυμένων ἐλέγχων
 τῶνδ'· ἐπίσημα γὰρ τοι
 θεὸς παραγγέλλει,
 τῶν ἀδίκων παραι-
 ρῶν φρονήματος αἰεῖ.

[σπε. β] ἔστιν ἐν οὐρανῷ βεβα-
 911 κῶς ὁ σὸς γόνος, ὧ γεραι-
 ά. φεύγει λόγον ὥς τὸν Αἰ-
 δα δόμον κατέβα, πυρὸς
 δεινᾷ φλογὶ σῶμα δαισθεῖς·
 915 Ἥβας τ' ἐρατὸν χροῖζει
 λέχος χρυσέαν κατ' αὐλάν.
 ὧ Ὑμέναιε, δισσοὺς παῖ-
 δας Διὸς ἡξίωσας.

892 λωτοῦ LP^c: λοτοῦ λ || 893 locus emendatione indigens: εἰνὶ
 δαιτί Dind. alii alia || 894 εἴη λ: ἡδεῖα Mad. | δ' λ: τ' Elms. ||
 895 ἄρ': ἄρ' λ || 897 οὐ δοκούντων suspectum || 899s. τελεσσιδώ-
 τειρ' Ald.: τελεσιδώτειρ' L^c τελευσιδώτειρ' P || 902 τοῦδ' λ: δ' L²
 (τόδ' legit Mr) | ἀφέςθαι Herw.: ἀφελέςθαι λ || 903 inser. L² ||
 906 ἐπίσημα L²: ἐπισήματα λ || 909 αἰεῖ L²: αἰεί λ || 911 ὁ σὸς Haupt:
 θεὸς λ τεὸς E^{s1} || 915 ἐρατὸν E: ἐραστὸν λ | χροῖζει L: χροῖτους P ||
 917s. παῖδας L: παῖδα P

συμφέρεται τὰ πολλὰ πολ- ἀντ. β
 λοῖς· καὶ γὰρ πατρὶ τῶνδ' Ἀθά- 920
 ναν λέγουσ' ἐπίκουρον εἴ-
 ναι, καὶ τούσδε θεᾶς πόλις
 καὶ λαὸς ἔσωσε κείνας·
 ἔσχεν δ' ὕβριν ἀνδρὸς ᾧ θυ-
 μὸς ἦν πρὸ δίκας βίαιος. 925
 μήποτ' ἐμοὶ φρόνημα ψυ-
 χά τ' ἀκόρεστος εἴη.

ΘΕ. δέσποιν', ὄρᾳς μὲν, ἀλλ' ὅμως εἰρήσεται,
 Εὐρυσθέα σοι τόνδ' ἄγοντες ἤκομεν,
 ἄελπτον ὄψιν, τῷδέ τ' οὐχ ἦσσον τύχην· 930
 οὐ γάρ ποτ' ἠΰχει χεῖρας ἵξεσθαι σέθεν,
 ὅτ' ἐκ Μυκηνηῶν πολυπόνῳ σὺν ἀσπίδι
 ἔστειχε μείζω τῆς δίκης φρονῶν πολύ,
 πέρσων Ἀθήνας. ἀλλὰ τὴν ἐναντίαν
 δαίμων ἐθήκε, καὶ μετέστησεν τύχην. 935
 "Υλλος μὲν οὖν ὅ τ' ἐσθλὸς Ἰόλεως βρέτας
 Διὸς τροπαίου καλλίνικον ἴστασαν·
 ἐμοὶ δὲ πρὸς σέ τόνδ' ἐπιστέλλουσ' ἄγειν,
 τέρψαι θέλοντες σὴν φρέν'· ἐκ γὰρ εὐτυχοῦς
 ἦδιστον ἐχθρὸν ἄνδρα δυστυχοῦνθ' ὄρᾳν. 940

ΑΛ. ὦ μῖσος, ἦκεις; εἰλέ σ' ἡ Δίκη χρόνῳ;
 πρῶτον μὲν οὖν μοι δεῦρ' ἐπίστρεψον κάρα
 καὶ τλῆθι τοὺς σοὺς προσβλέπειν ἐναντίον
 ἐχθρούς· κρατῇ γὰρ νῦν γε κοῦ κρατεῖς ἔτι.
 ἐκεῖνος εἰ σύ — βούλομαι γὰρ εἰδέναι — 945
 ὅς πολλὰ μὲν τὸν ὄνθ' ὅπου 'στὶ νῦν ἐμὸν
 παῖδ' ἠξίωσας, ὦ πανοῦργ', ἐφυβρίσαι;
 τί γὰρ σὺν κεῖνον οὐκ ἔτλης καθυβρίσαι;

924 ἔσχεν δ' ὕβριν Heath: ἔσχε δ' ὕβρεις λ || 925 βίαιος Mus.: βιαίως λ || 928 θεράπων Rass.: ἄγγελος λ | δέσποιν' L²P: δέσ-
 ποινα L || 930 τῷδέ Cant.: τῶνδε λ | τύχην Steph.: τυχεῖν λ ||
 932 πολυπόνῳ . . . ἀσπίδι Herm.: πολυπόνων . . . ἀσπίδι λ || 933 ἔσ-
 τειχε L: ἔστηχε P || 935 μετέστησεν L: μετέσθησεν P || 937 ἴστα-
 σαν Elms.: ἔστασαν λ || 943 προσβλέπειν L: προβλέπειν P | ἐναν-
 τίον Elms.: ἐναντίους λ

- 950 ὅς καὶ παρ' Αἰδὴν ζῶντά νιν κατήγαγες,
 ὕδρας λέοντάς τ' ἐξαπολλύναι λέγων
 ἔπεμπες. ἄλλα δ' οἷ' ἐμηχανῶ κακὰ
 σιγῶ· μακρὸς γὰρ μῦθος ἂν γένοιτό μοι.
 κοῦκ ἤρκεσέν σοι ταῦτα τολμῆσαι μόνον,
 955 ἀλλ' ἐξ ἀπάσης καμὲ καὶ τέκν' Ἑλλάδος
 ἧλαννες ἰκέτας δαιμόνων καθημένους,
 τοὺς μὲν γέροντας, τοὺς δὲ νηπίους ἔτι.
 ἀλλ' ἠῦρες ἄνδρας καὶ πόλισμ' ἐλεύθερον,
 οἷ σ' οὐκ ἔδεισαν. δεῖ σε κατθανεῖν κακῶς,
 καὶ κερδανεῖς ἅπαντα· χρῆν γὰρ οὐχ ἅπαξ
 960 θνήσκειν σὲ πολλὰ πῆματ' ἐξεργασμένον.
 ΘΕ. οὐκ ἔστ' ἀνυστὸν τόνδε σοι κατακτανεῖν.
 ΑΛ. ἄλλως ἄρ' αὐτὸν αἰχμάλωτον εἵλομεν;
 εἶργει δὲ δὴ τίς τόνδε μὴ θανεῖν νόμος;
 ΘΕ. τοῖς τῆσδε χώρας προστάταισιν οὐ δοκεῖ.
 965 ΑΛ. τί δὴ τόδ'; ἐχθροὺς τοισίδ' οὐ καλὸν κτανεῖν;
 ΘΕ. οὐχ ὄντιν' ἂν γε ζῶνθ' ἔλωσιν ἐν μάχῃ.
 ΑΛ. καὶ ταῦτα δόξανθ' Ὑλλος ἐξηνέσχετο;
 ΘΕ. χρῆν δ' αὐτόν, οἶμαι, τῆδ' ἀπιστῆσαι χθονί;
 ΑΛ. χρῆν τόνδε μὴ ζῆν μῆδ' ἔτ' εἰσορᾶν φάος.
 970 ΘΕ. τότ' ἠδικήθη πρῶτον οὐ θανὼν ὅδε.
 ΑΛ. οὐκ οὖν ἔτ' ἐστὶν ἐν καλῷ δοῦναι δίκην;
 ΘΕ. οὐκ ἔστι τοῦτον ὅστις ἂν κατακτάνοι.
 ΑΛ. ἔγωγε· καίτοι φημὶ καμ' εἶναί τινα.
 ΘΕ. πολλὴν ἄρ' ἔξεις μέμψιν, εἰ δράσεις τόδε.
 975 ΑΛ. φιλῶ πόλιν τήνδ' — οὐδὲν ἀντιλεκτέον —,
 τοῦτον δ', ἐπείπερ χεῖρας ἦλθεν εἰς ἐμάς,

976s. cf. Ar. pax 316 οὗτι καὶ νῦν ἔστιν αὐτὴν ὅστις ἐξαιρήσεται

949 Αἰδὴν Ald.: Αἰδὴ λ || 945—952 hoc ordine Jacks.: 945 u. ad 947. 950—952. 948s. Wil. contra 948s. post 952 traie. || 959 χρῆν Reis.: χρῆ λ || 961. 964. 966. 968 nuntio Tyrw. Choro trib. λ 962s. 965. 967 Alcmenae Barn. nuntio λ 970. 972. 974 nuntio Tyrw. Choro EMr (paragr. λ ad 970. 972 Chor. notam ad 974) 969. 971 Alcmenae Barn. nuntio EMr (paragr. λ) 975—80 Alcmenae EMr paragr. λ || 967 δόξανθ' P¹E: δόξαντ' λ || 969 ἔτ' εἰσορᾶν φάος Erf.: ὄρᾶν φάος ἔτι λ || 973 καίτοι . . . καμ' εἶναί τινα Tyrw.: καὶ τί . . . καὶ μείναι τινὰ λ

οὐκ ἔστι θνητῶν ὅστις ἐξαιρήσεται.
 πρὸς ταῦτα τὴν θρασεῖαν ὅστις ἂν θέλῃ
 καὶ τὴν φρονοῦσαν μεῖζον ἢ γυναῖκα χρὴ
 λέξει· τὸ δ' ἔργον τοῦτ' ἐμοὶ πεπράξεται. 980

ΧΟ. δεινόν τι καὶ συγγνωστόν, ὦ γύναι, σ' ἔχει
 νεῖκος πρὸς ἄνδρα τόνδε, γινώσκω καλῶς.

ΕΥΡΥΣΘΕΥΣ

Γύναι, σάφ' ἴσθι μή με θωπεύσοντά σε,
 μηδ' ἄλλο μηδὲν τῆς ἐμῆς ψυχῆς πέρι
 λέξονθ' ὅθεν χρὴ δειλίαν ὀφλεῖν τινα. 985
 ἐγὼ δὲ νεῖκος οὐχ ἐκὼν τόδ' ἠράμην·
 ἦδη γε σοὶ μὲν αὐτανέψιος γεγώς,
 τῷ σῷ δὲ παιδὶ συγγενῆς Ἡρακλέει.
 ἀλλ' εἴτ' ἔχρηζον εἴτε μή — θεὸς γὰρ ἦν —
 Ἥρα με κάμνειν τήνδ' ἔθηκε τὴν νόσον. 990
 ἐπεὶ δ' ἐκείνῳ δυσμένειαν ἠράμην
 κἄγων ἀγῶνα τόνδ' ἀγωνιούμενος,
 πολλῶν σοφιστῆς πημάτων ἐγιννόμην
 καὶ πόλλ' ἔτικτον νυκτὶ συνθακῶν ἀεί,
 ὅπως διώσας καὶ κατακτείνας ἐμοὺς 995
 ἐχθροὺς τὸ λοιπὸν μὴ συνοικοίην φόβῳ,
 εἰδὼς μὲν οὐκ ἀριθμὸν ἀλλ' ἐτητύμως
 ἄνδρ' ὄντα τὸν σὸν παῖδα· καὶ γὰρ ἐχθρὸς ὢν
 ἀκούσεται <τά> γ' ἐσθλὰ χρηστὸς ὢν ἀνὴρ.
 κείνου δ' ἀπαλλαχθέντος οὐκ ἐχρῆν μ' ἄρα 1000
 μισούμενον πρὸς τῶνδε καὶ ξυνειδότα
 ἐχθραν πατρώαν, πάντα κινῆσαι πέτρον,
 κτείνοντα κἀκβάλλοντα καὶ τεχνώμενον;
 τοιαῦτα δρῶντι τᾶμ' ἐγίγνετ' ἀσφαλῇ.

983 θωπεύσοντά L^pc P^{pc}: θωπεύσαντα λ || 985 λέξονθ' Mr: λέ-
 ξοντες L λέξοντ' L^pc λέγοντ' P | ὀφλεῖν Elms.: ὀφλειν λ || 988 Ἡρα-
 κλέει Elms.: Ἡρακλέϊ λ || 992 κἄγων L² P: καὶ ἐγνων L || 999 inser.
 Cant. γοῦν loco γ' Headl. γ' ἐς Broad. || 1004 τᾶμ' ἐγίγνετ' Mus.:
 τὰμὰ γίνετ' λ

- 1005 οὔκουν σύ γ' ἀναλαβοῦσα τὰς ἐμὰς τύχας
 ἐχθροῦ λέοντος δυσμενῇ βλαστήματα
 ἤλαυνες ἂν κακοῖσιν, ἀλλὰ σωφρόνως
 εἰσας οἰκεῖν Ἄργος; οὔτιν' ἂν πίθοις.
 νῦν οὖν ἐπειδὴ μ' οὐ διώλεσαν τότε
 1010 πρόθυμον ὄντα, τοῖσιν Ἑλλήνων νόμοις
 οὐχ ἄγνός εἰμι τῷ κτανόντι κατθανών·
 πόλις τ' ἀφῆκε σωφρονοῦσα, τὸν θεὸν
 μεῖζον τίουσα τῆς ἐμῆς ἔχθρας πολύ.
 πρὸς ἃ γ' εἶπας, ἀντήκουσας· ἐντεῦθεν δὲ χρὴ
 1015 τὸν προστρόπαιον τόν τε γενναῖον καλεῖν.
 οὔτω γε μέντοι τὰ μ' ἔχει· θανεῖν μὲν οὐ
 χρήζω, λιπὼν δ' ἂν οὐδὲν ἀχθοίμην βίον.
 XO. παραινέσαι σοι σμικρόν, Ἀλκμήνη, θέλω,
 τὸν ἄνδρ' ἀφείναι τόνδ', ἐπεὶ δοκεῖ πόλει.
 1020 ΑΛ. τί δ', ἦν θάνη τε καὶ πόλει πιθώμεθα;
 XO. τὰ λῶστ' ἂν εἴη· πῶς τὰδ' οὖν γενήσεται;
 ΑΛ. ἐγὼ διδάξω ῥαδίως· κτανοῦσα γὰρ
 τόνδ' εἶτα νεκρὸν τοῖς μετελθοῦσιν φίλων
 δώσω· τὸ γὰρ σῶμ' οὐκ ἀπιστήσω χθονί,
 1025 οὗτος δὲ δώσει τὴν δίκην θανῶν ἐμοί.
 EY. κτεῖν', οὐ παραιτοῦμαί σε· τήνδε δὲ πτόλιν,
 ἐπεὶ μ' ἀφῆκε καὶ κατηδέσθη κτανεῖν,
 χρησμῷ παλαιῷ Λοξίου δωρήσομαι,
 δς ὠφελήσει μεῖζον' ἢ δοκεῖν χρόνῳ.
- 1030 θανόντα γὰρ με θάψεθ' οὗ τὸ μόρσιμον,
 δίας πάροιθε παρθένου Παλληνίδος·
 καὶ σοὶ μὲν εὖνους καὶ πόλει σωτήριος
 μέτοικος αἰεὶ κείσομαι κατὰ χθονός,

1006 cf. Ar. vesp. 1160 ἐχθρῶν γὰρ ἀνδρῶν δυσμενῇ καττύματα

1006 δυσμενῇ Steph.: δυσγενῇ λ || 1014 πρὸς ἃ γ' εἶπας L^{pc}P: πρὸς ἃ εἶπας L ἃ γ' εἶπας Herm. προσεῖπας Elms. || 1016 ἔχει E^{pc} Ald.: ἔχεις λ E || 1018 χο(ρός) λ: ἡ ἄγγ(ελος) add. L²P¹ || 1020 ἦν . . . πιθώμεθα Elms.: ἂν . . . πευθόμεθα λ || 1021 Choro trib. L (paragr. appicta) P || 1026 τήνδε δὲ πτόλιν Elms.: τήν δὲ δὴ πόλιν λ || 1030 θάψεθ' Barn.: θάψετ' λ || 1033 αἰεὶ Barn.: ἀεὶ λ

- τοῖς τῶνδε δ' ἐκγόνοισι πολεμιώτατος,
 ὅταν μολῶσι δεῦρο σὺν πολλῇ χειρί, 1035
 χάριν προδόντες τήνδε. τοιούτων ξένων
 προύστητε. πῶς οὖν ταῦτ' ἐγὼ πεπυσμένος
 δεῦρ' ἦλθον, ἀλλ' οὐ χρησμὸν ἠζόμην θεοῦ;
 Ἦραν νομίζων θεσφάτων κρείσσω πολὺν
 κοῦκ ἂν προδοῦναί μ'. ἀλλὰ μήτε μοι χοὰς 1040
 μῆθ' αἶμ' ἐάσης εἰς ἐμὸν στάξαι τόπον.
 κακὸν γὰρ αὐτοῖς νόστον ἀντὶ τῶνδ' ἐγὼ
 δώσω· διπλοῦν δὲ κέρδος ἔξετ' ἐξ ἐμοῦ,
 ὑμᾶς τ' ὀνήσω τούσδε τε βλάβῳ θανών.
 ΑΛ. τί δῆτα μέλλετ', εἰ πόλει σωτηρίαν 1045
 κατεργάσασθαι τοῖσί τ' ἐξ ἡμῶν χρεῶν,
 κτείνειν τὸν ἄνδρα τόνδ', ἀκούοντες τάδε;
 δείκνυσι γὰρ κέλευθον ἀσφαλεστάτην·
 ἐχθρὸς μὲν ἀνὴρ, ὠφελεῖ δὲ κατθανών.
 κομίζετ' αὐτόν, δμῶες· εἶτα χρὴ κυσὶν 1050
 δοῦναι κτανόντας· μὴ γὰρ ἐλπίσης ὅπως
 αὐθις πατρώας ζῶν ἔμ' ἐκβαλεῖς χθονός.
 ΧΟ. ταῦτ' ἀδοκεῖ μοι. στείχετ', ὀπαδοί.
 τὰ γὰρ ἐξ ἡμῶν
 καθαρώς ἔσται βασιλεῦσιν. 1055

1037 πεπυσμένος L: πεπυσμένως P || 1038 ἠζόμην Cob.: ἠρό-
 μην λ || 1039 νομίζων Barn.: νομίζω λ || 1045 μέλλετ' L: μέ-
 λετ' P || 1046 ἡμῶν λ: ὑμῶν Mr || 1047 τόνδ' L¹P: τόνδε L || 1049
 ἀνὴρ Herm.: ἀνὴρ λ || 1050 εἶτα λ: ἐνθα Mad. fort. recte (cf. 528) |
 κυσὶν λ: πυρὶ Elms. || 1053 ταῦτ' Heath: ταῦτα λ || subscr. εὐρι-
 πίδον ἡρακλεῖδαι exhib. L¹P: om. L

HERACLIDARVM FRAGMENTA

- 852 N.² ex Stob. LXXIX 2 (= Orion. Eur. 7) *Εὐριπίδης*
ῥΗρακλείδαις·

*ὅστις δὲ τοὺς τεκόντας ἐν βίῳ σέβει
ὅδ' ἐστὶ καὶ ζῶν καὶ θανῶν θεοῖς φίλος·
ὅστις δὲ τὸν φύσαντα μὴ τιμᾶν θέλῃ,
μή μοι γένοιτο μήτε συνθύτης θεοῖς,
μήτ' ἐν θαλάσῃ κοινόπλοον στέλλοι σκάφος.
1-2 = Stob. IV 252 = 619, 8s. W.-H.*

- 853 N.² ex Stob. I 8 *Εὐριπίδης* ῥΗρακλείδαις (MA:
Ἀντιόπη Trincavelli)·

*τρεις εἰσιν ἀρεταὶ τὰς χρεῶν σ' ἀσκεῖν, τέκνον,
θεοὺς τε τιμᾶν, τοὺς τε φύσαντας γονεῖς,
νόμους τε κοινούς Ἑλλάδος· καὶ ταῦτα δρῶν
κάλλιστον ἔξεις στέφανον εὐκλείας αἰεί.*

- 854 N.² ex Stob. VII 9 *Εὐριπίδης* ῥΗρακλεί <δαις>·

*τὸ μὲν σφαγῆναι δεινόν, εὐκλειαν δ' ἔχει·
τὸ μὴ θανεῖν δὲ δειλόν, ἡδονὴ δ' ἔνι.*

- 851 N.² = Ar. eq. 214

τάραττε καὶ χόρδεν' ὁμοῦ τὰ πρᾶγματα
ubi Schol.: *παρώδησε γὰρ τὸν ἱαμβον ἐξ ῥΗρακλει-*
δῶν Εὐριπίδου.

- 949 N.² ex Stob. LXXIX, 3, qui vv. 297. 298 citat et
subiungit

καὶ τοῖς τεκοῦσιν ἀξίαν τιμὴν νέμειν.